

Kerncijfers

STATISTISCH OVERZICHT VAN BELGIË

2015

Statistics Belgium

Beste lezer,

De Algemene Directie Statistiek - Statistics Belgium van de FOD Economie heeft de opdracht om aan de informatiebehoeften van de overheid, de bedrijfswereld en de burgers te voldoen door hen actuele cijfers over de toestand van het land aan te bieden.

Relevante statistieken zijn voor elk van deze doelgroepen essentieel om een constructief en onderbouwd debat te kunnen voeren, om efficiënt te plannen en om doelgericht te handelen. Daarnaast hebben ook studenten, onderzoekers en alle anderen die kennis willen opbouwen, nood aan cijfers en statistieken.

De brochure die voor u ligt, geeft een overzicht van wat er aan basisgegevens beschikbaar is. Tevens hebben we België in een Europees perspectief geplaatst.

De informatie die we hier leveren, bestrijkt vele domeinen: bevolking, werkgelegenheid, economie, financiën, landbouw, industrie, vervoer en verkeer, diensten en vastgoed.

De opsomming alleen al toont hoe breed de waaier van aangeboden statistieken wel is. Voor elk van deze onderwerpen is uiteraard veel meer beschikbaar dan hier gepresenteerd kan worden. Op onze website www.statbel.fgov.be vindt u een uitgebreide selectie uit onze gegevens en al onze publicaties in downloadbare vorm, plus de contactinformatie om ons te vragen wat u er eventueel niét vindt.

U kunt ook onze dynamische toepassing **be.STAT** online raadplegen en rechtstreeks bevragingen doen in ons datawarehouse.

Ten slotte biedt ons nieuwe **opendataportaal** bestanden aan in 'open' formaat voor vrij en eenvoudig hergebruik.

We wensen u een boeiende ontdekkingsreis in cijfers doorheen ons land!

Nico Waeyaert
Directeur-generaal
Algemene Directie Statistiek - Statistics Belgium
FOD Economie, K.M.O. Middenstand en Energie

AD Statistiek - Statistics Belgium

De **missie** van de Algemene Directie Statistiek – Statistics Belgium bestaat uit het verzamelen, het produceren en het verspreiden van betrouwbare en pertinente cijfers over de Belgische economie, de samenleving en het territorium. Het verzamelen gebeurt op basis van administratieve databronnen en enquêtes, het produceren gebeurt op een wetenschappelijke, kwaliteitsvolle wijze en de statistieken worden tijdig en op een klantvriendelijke wijze verspreid. De privacy, de bescherming van vertrouwelijke gegevens en het gebruik voor louter statistische doeleinden worden hierbij gegarandeerd.

Tenzij anders vermeld onderaan een tabel of grafiek werden de gegevens in deze publicatie verzameld en berekend door de AD Statistiek - Statistics Belgium van de FOD Economie. De internationale vergelijkingen komen van Eurostat.

Overnemen mag mits de bron duidelijk en nauwkeurig wordt vermeld.

Algemene Directie Statistiek - Statistics Belgium

Koning Albert II-laan 16, B-1000 Brussel | tel. 0800 120 33

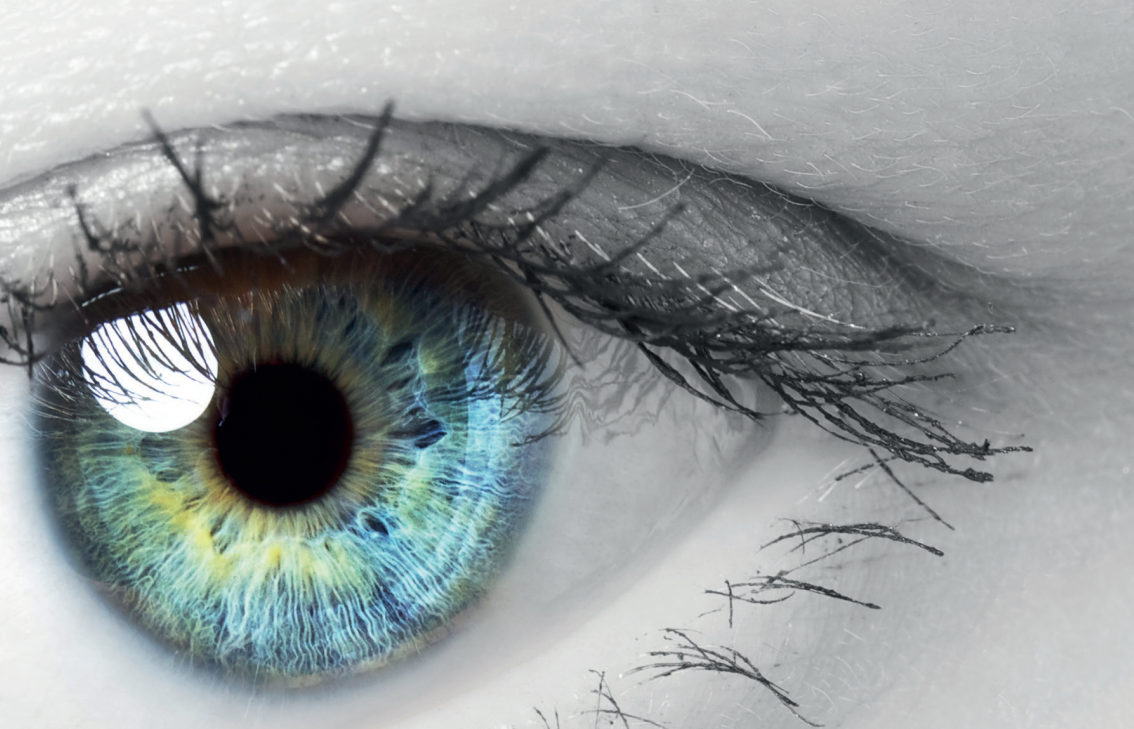
E-mail: statbel@economie.fgov.be

Bezoek onze website: www.statbel.fgov.be

Verantwoordelijke uitgever: Nico Waeyaert

●	Bevolking	A Bevolking op 1 januari 2015.....	6
		B Loop van de bevolking.....	8
		C Bevolkingsstructuur per leeftijd en vergrijzing.....	11
		D Buitenlandse bevolking.....	15
● ●	Grondgebied en leefmilieu	A Oppervlakte en bodemgebruik.....	22
		B Landbouw.....	24
		C Afval.....	28
● ● ●	Economie	A Bruto binnenlands product.....	32
		B Consumptieprijzen.....	38
		C Afzetprijsindex.....	44
		D Demografie van de ondernemingen.....	52
		E Faillissementen.....	58
		F Structuur van de ondernemingen.....	66
● ● ● ●	Vastgoed en bouw	A Vastgoedprijzen.....	74
		B Bouwvergunningen.....	76
		C Inventaris van de gebouwen in België.....	78
● ● ● ● ●	Mobiliteit en vervoer	A Voertuigen.....	82
		B Goederenvervoer over de weg.....	87
		C Zeevaart.....	88
		D Verkeersongevallen.....	89
● ● ● ● ● ●	Samenleving	A Werkgelegenheid en werkgelegenheidsgraad.....	96
		B Loon.....	102
		C Werkloosheid en werkloosheidsgraad.....	105
		D Inactieve bevolking.....	107
		E Armoede.....	108
		F Inkomen.....	111
		G Uitgaven huishoudens.....	115
		H Onderwijs.....	118

● **Bevolking**

A | Bevolking op 1 januari 2015

In 2011 passeerde België de kaap van de 11 miljoen inwoners. Op 1 januari 2015 telde ons land officieel 11.209.044 inwoners. Van die bevolking woont 57,5% in Vlaanderen, 32,0% in Wallonië en 10,5% in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Tot slot woont iets minder dan 1% van de bevolking in een van de gemeenten van de Duitstalige Gemeenschap.

In 2014 steeg de bevolking in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest opnieuw aan een iets sneller tempo dan in de twee andere gewesten. Het aandeel ervan in het totaalcijfer van het land stijgt bijgevolg verder, zoals dat al enkele jaren het geval is.

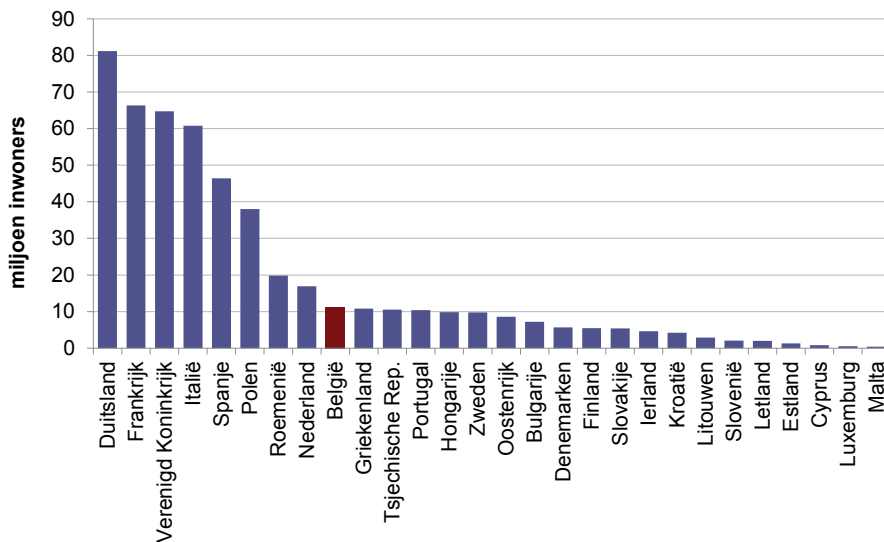
Totale bevolking van België en de gewesten op 1 januari 1995, 2005 en 2015

	1995	%	2005	%	2015	%
België	10.130.574	100,0%	10.445.852	100,0%	11.209.044	100,0%
Brussels Hoofdstedelijk Gewest	951.580	9,4%	1.006.749	9,6%	1.175.173	10,5%
Vlaams Gewest	5.866.106	57,9%	6.043.161	57,9%	6.444.127	57,5%
Waals Gewest	3.312.888	32,7%	3.395.942	32,5%	3.589.744	32,0%
waarvan Duitstalige gemeenschap	68.961	0,7%	72.512	0,7%	76.328	0,7%

De bevolking van de Europese Unie (EU28) werd op 1 januari 2015 geschat op 508.191.116 miljoen inwoners.

Met een niet te verwaarlozen demografisch gewicht staat België op de negende plaats en vertegenwoordigt het 2,2% van de totale bevolking van de Europese Unie. Ons land verstevigt die positie de laatste jaren zelfs, dankzij een demografische dynamiek die boven het Europese gemiddelde uitsteekt.

Europese Unie: 508.191.116 inwoners op 1 januari 2015

B | Loop van de bevolking

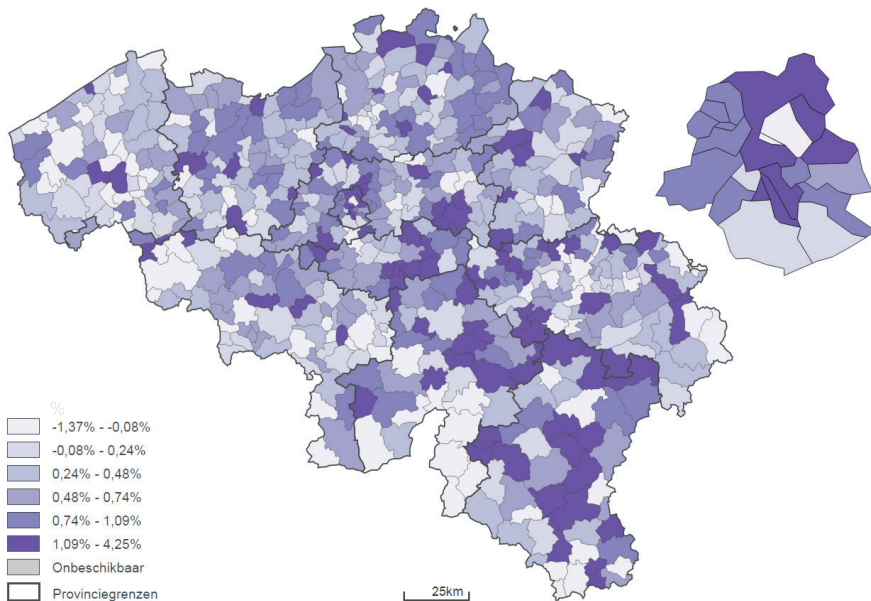
In de loop van 2014 is de in België wonende bevolking met 58.528 personen toegenomen. Die bevolkingsaanwas is grotendeels toe te schrijven aan het internationale migratiesaldo, dat de laatste drie jaar vrij stabiel was na een sterke stijging in de jaren 2000. In 2014 ging het om 39.954 personen, tegenover 34.843 personen in 2013. Het overschot van de geboortes op de overlijdens ging van 15.567 in 2013 naar 19.692 in 2014. Het aantal overlijdens daalde sterk ten opzichte van 2013 en kwam daardoor weer ongeveer op het niveau van 2011: 104.723 overlijdens. Tegelijkertijd daalde het aantal geboortes opnieuw licht: 124.415 geboortes.

Jaarlijkse bevolkingsgroei			
Jaar	1994	2004	2014
Bevolking op 1 januari	10.100.631	10.396.421	11.150.516
Natuurlijke loop			
Geboorten	115.361	115.618	124.415
Overlijdens	103.566	101.946	104.723
Geboorteoverschot	11.795	13.672	19.692
Migratie			
Immigratie	75.621	117.236	153.948
Emigratie	57.987	83.895	113.994
Migratiesaldo	17.634	33.341	39.954
Totale groei (met inbegrip van de statistische aanpassing)	29.943	49.431	58.528
Groeipercentage	0,30%	0,48%	0,52%
Bevolking op 31 december	10.130.574	10.445.852	11.209.044

Door de stijging van het internationale migratiesaldo en het natuurlijk saldo groeide de bevolking met 0,52% in de loop van 2014, waardoor België blijft behoren tot de Europese landen met een sterke demografische groei. Luxemburg (2,4%) en Zweden (1,1%) voeren de rangschikking aan, met aanzienlijk hogere groeicijfers dan België. Er zijn echter ook Europese landen die een negatieve groei laten optekenen (Spanje, Griekenland, Portugal, maar ook nieuwere lidstaten zoals Polen, Roemenië, Bulgarije, Litouwen,...).

Het merendeel van de 589 gemeenten van het land kende in 2014 een positieve bevolkingsgroei. 115 gemeenten zagen hun bevolking dalen, maar in bepaalde gevallen zeer lichtjes, zoals Burg-Reuland, dat in totaal slechts één inwoner minder heeft. Er is echter ook sprake van een daling voor de drie meest bevolkte Waalse steden, namelijk Charleroi (-0,12%), Luik (-0,16%) en Namen (-0,02%). De sterkste stijgingen werden opnieuw opgetekend in de Brusselse agglomeratie, maar ook in Antwerpen, Gent, Mechelen, Roeselare en Beringen. De snelste relatieve groei is merkbaar in kleine gemeenten (met minder dan 10.000 inwoners). Brussel is echter een bijzonder geval, dat met een bevolking van meer dan 170.000 inwoners een stijging van 3,0% liet optekenen.

Bevolkingsaangroei per gemeente in 2014

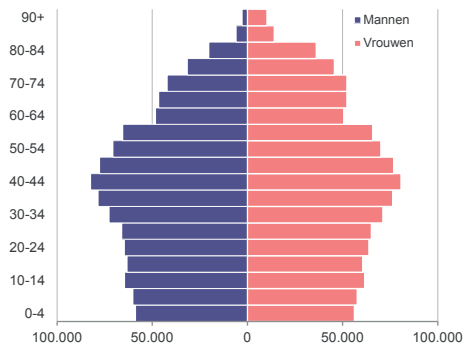

C | Bevolkingsstructuur per leeftijd en vergrijzing

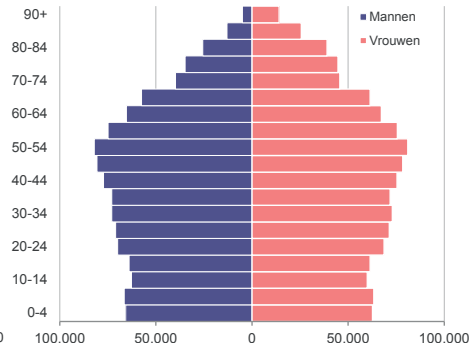
De bevolking die op 1 januari 2015 in België woonde, vergrijsst aanzienlijk. Het aantal (hoog)bejaarde mensen lag nog nooit zo hoog. Dat blijkt duidelijk uit de opbouw naar leeftijd en geslacht van de bevolking, die door middel van een leeftijds piramide wordt weergegeven.

De leeftijdsklassen boven 80 jaar zijn ten opzichte van 2005 duidelijk gestegen in omvang. De leeftijdsklassen van de babyboomgeneratie blijven weliswaar van grote betekenis, al nam hun overwicht de voorbije tien jaar enigszins af. In tegenstelling tot de voorbije jaren is het aantal zeer jonge kinderen niet verder gestegen. Bij de jongeren zijn er meer jongens dan meisjes, doordat er stelselmatig meer jongens geboren worden dan meisjes (tussen de 104 en 106 jongens per 100 meisjes voor ons land). Die verhouding slaat echter om op de leeftijd van 54 jaar, door een hoger sterftecijfer bij mannen dan bij vrouwen op alle leeftijden.

Leeftijdspiramide van België op 1 januari 2005

Leeftijdspiramide van België op 1 januari 2015

Het gevolg is een onevenwicht tussen de geslachten dat steeds groter wordt naarmate de leeftijd toeneemt. Zo zijn er binnen de groep tachtigers nagenoeg twee maal meer vrouwen dan mannen. Bij de negentigers zijn vrouwen meer dan drie keer zo talrijk vertegenwoordigd als mannen.

De leeftijds piramide verloopt niet gelijk voor heel het land. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is duidelijk jonger dan de twee andere gewesten: hier woont een groter percentage jongeren (22,8%) en een kleiner percentage bejaarden (13,2%). Het Waals Gewest staat dan weer dicht bij het nationale gemiddelde. Het Vlaams Gewest wijkt er sterker van af door een meer uitgesproken vergrijzing. Er worden namelijk minder jongeren (19,4%) en meer bejaarden (19,3%) geteld. De verschillen in de leeftijdsstructuur tussen de gewesten zijn de voorbije jaren eerder toegenomen.

Het percentage bejaarden geeft een indicatie van de vergrijzing op lokaal niveau. Op dat vlak zijn er aanzienlijke verschillen over heel het land. Zo ligt in de kustgemeenten het percentage 65-plussers tussen 25 en 30% (tegenover slechts 18,1% voor geheel België). Dat geldt ook voor een aantal Waalse gemeenten in de valleien van de Semois en de Ourthe en voor de stad Spa, waar eveneens veel gepensioneerden wonen.

Daarnaast zijn er nog aanzienlijke verschillen tussen gemeenten die al jaren beïnvloed worden door suburbanisatie en gemeenten waar het verschijnsel recenter is. De eerste gemeenten (zoals Sint-Martens-Latem, Chaudfontaine en Edegem) zijn voor de meeste jongeren onbetaalbaar en hebben een snel vergrijzende bevolking. De laatste gemeenten (op de ruimere as Brussel-Namen-Luxemburg en, in mindere mate, in het noorden van de provincie Antwerpen) zijn op vlak van bevolking volop in beweging en er wonen relatief weinig bejaarden.

Verdeling volgens leeftijdsgroepen op 1 januari 2015 per gewest

	0-17 jaar	%	18-64 jaar	%	65 jaar en ouder	%
België	2.277.158	20,3%	6.901.298	61,6%	2.030.588	18,1%
Brussels Hoofdstedelijk Gewest	267.922	22,8%	751.915	64,0%	155.336	13,2%
Vlaams Gewest	1.252.370	19,4%	3.946.291	61,2%	1.245.466	19,3%
Waals Gewest	756.866	21,1%	2.203.092	61,4%	629.786	17,5%

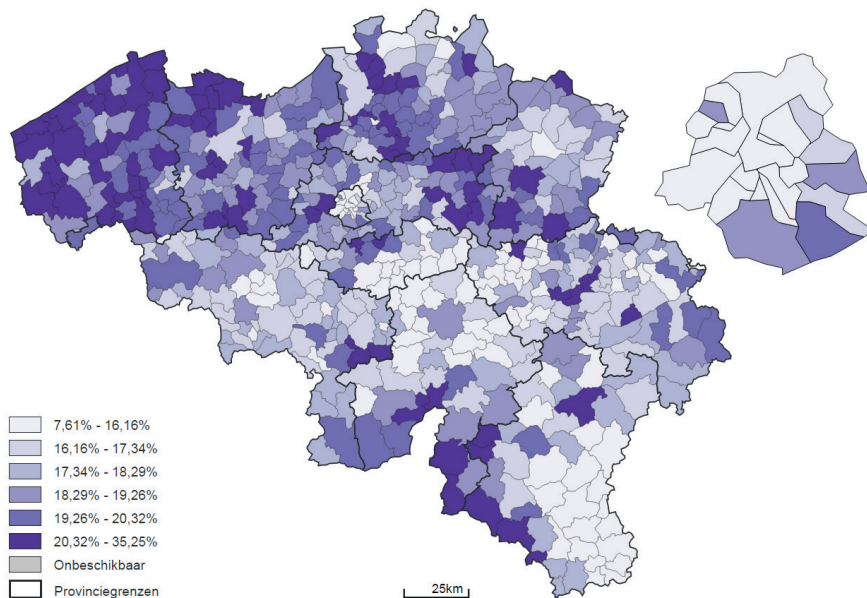
Niet alleen de vergrijzing neemt toe in België, maar ook de levensverwachting bij de geboorte. Van 1994 tot 2014 is ze met 4,4 jaar toegenomen van 76,7 tot 81,1 jaar, of een toename van de levensverwachting met gemiddeld 2,5 maand per jaar gedurende 21 jaar. De stijging was bijzonder sterk in 2014: 0,6 jaar.

Levensverwachting bij de geboorte (in jaren)

Jaren	1994	2004	2014
Mannen	73,3	76,0	78,6
Vrouwen	80,0	81,9	83,5
Totaal	76,7	79,0	81,1

Van die evolutie profiteren mannen (+5,3 jaar) meer dan vrouwen (+3,5 jaar), waardoor de kloof in levensverwachting tussen mannen en vrouwen geleidelijk verkleint. In 2014 bleef de levensverwachting van de vrouwen veel hoger dan die van de mannen: respectievelijk 83,5 jaar en 78,6 jaar.

Bevolking per gemeente ouder dan 64 jaar op 1 januari 2015

D | Buitenlandse bevolking

Op 1 januari 2015 hadden 1.255.286 inwoners van ons land (11,2% van de bevolking) een vreemde nationaliteit. Twintig jaar daarvoor bestond 9,1% van de Belgische bevolking uit buitenlandse staatsburgers, namelijk 922.338 personen.

Ter vergelijking: Frankrijk telde op 1 januari 2008 5,8% inwoners met een andere nationaliteit, en Nederland op 1 januari 2011 5,6%. De kaap van een miljoen inwoners met vreemde nationaliteit werd eind 2008 overschreden. 68,3% van de buitenlandse bevolking was op 1 januari 2015 staatsburger van een land uit de Europese Unie.

Voornaamste nationaliteiten van de buitenlandse bevolking in België

Nationaliteitsland	2005			2015		
	Aantal	%	Rang	Aantal	%	Rang
Frankrijk	117.349	13,5%	2	159.352	12,7%	1
Italië	179.015	20,6%	1	156.977	12,5%	2
Nederland	104.978	12,1%	3	149.199	11,9%	3
Marokko	81.287	9,3%	4	82.009	6,5%	4
Polen	14.521	1,7%	11	68.403	5,4%	5
Roemenië	5.632	0,6%	16	65.768	5,2%	6
Spanje	43.203	5,0%	5	60.386	4,8%	7
Portugal	27.374	3,1%	8	42.793	3,4%	8
Duitsland	36.330	4,2%	7	39.294	3,1%	9
Turkije	40.403	4,6%	6	36.747	2,9%	10
Overige	220.770	25,4%		394.358	31,4%	
Alle landen samen	870.862	100%	-	1.255.286	100%	-

De voornaamste nationaliteitslanden van de buitenlandse staatsburgers waren Frankrijk, Italië, Nederland, Marokko en Polen. Burgers uit die landen vormen vrijwel de helft van de buitenlandse bevolking in België (49,1%).

Twintig jaar geleden voerden diezelfde landen, behalve Polen, in dezelfde volgorde ook al de lijst aan van de herkomstlanden van de inwoners met vreemde nationaliteit. Polen en Roemenië zijn de landen waarvan het aantal staatsburgers in ons land de laatste jaren het snelst is gestegen. Het aantal Polen is in dertien jaar bijna vertienvoudigd, terwijl er nu 21 keer meer Roemenen in ons land wonen dan dertien jaar voordien. Hun aandeel in de totale buitenlandse bevolking van ons land is gestegen van minder dan 1% in 1995 tot 5,4% voor Polen en 5,2% voor Roemenië. Van de andere belangrijke herkomstlanden zagen alleen Marokko (van 15,6 tot 6,5%) en Turkije (van 9,3 tot 2,9%) hun relatieve belang aanzienlijk afnemen. Die afname ging gepaard met een belangrijke naturalisatiegolf.

De bevolking met een vreemde nationaliteit is ongelijkmatig verspreid over ons land. Veel buitenlandse staatsburgers wonen in de Brusselse agglomeratie, waar ze in bepaalde gemeenten een bijna even grote groep vormen als de Belgische staatsburgers. Dat is onder meer het geval in Sint-Gillis (48,2%), Elsene (47,6%) en Etterbeek (45,8%).

Ook buiten de grenzen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest blijft het percentage inwoners van vreemde nationaliteit hoog. Zo ook in alle gemeenten die aan het Zoniënwoud grenzen, van Tervuren tot Waterloo, waar vele Amerikaanse en Britse staatsburgers wonen.

Daarnaast wonen er veel buitenlandse staatsburgers in grensgemeenten aan de rand van de agglomeraties Rijsel (Frankrijk), Aken (Duitsland), Maastricht (Nederland) en Luxemburg, van waaruit ze vaak verhuisd zijn. Verder wonen er grote percentages inwoners met vreemde nationaliteit in de grootste steden van het land (Antwerpen, Luik, Gent) en in de universiteitssteden (Leuven, Ottignies-Louvain-la-Neuve).

Tot slot wonen er ook veel buitenlanders langs de aloude Waalse industriële as, waar hun aanwezigheid nu historisch genoemd mag worden. Voorbeelden zijn de Italianen in de gemeenten van de Borinage en van de streek Centre (rond La Louvière).

Vroegere nationaliteit van personen die de Belgische nationaliteit hebben verworven

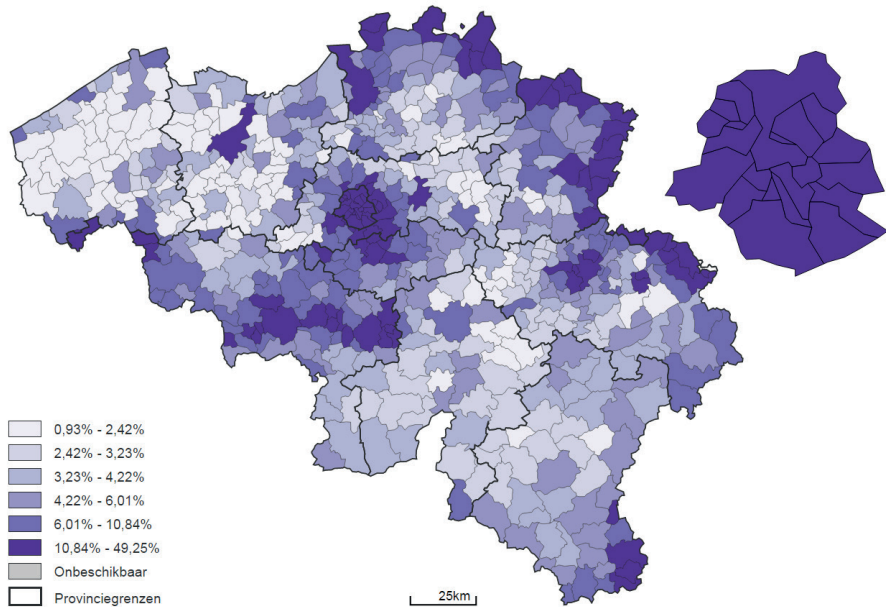
Land van de vroegere nationaliteit	2004			2014		
	Aantal	%	Rang	Aantal	%	Rang
Marokko	8.704	25,0	1	2.408	12,9	1
Italië	2.271	6,5	4	1.199	6,4	2
Roemenië	314	0,9	17	824	4,4	3
Polen	465	1,3	12	742	4,0	4
Congo (Democratische Rep.)	2.566	7,4	3	713	3,8	5
Nederland	665	1,9	9	705	3,8	6
Turkije	4.467	12,9	2	691	3,7	7
Rusland	244	0,7	27	641	3,4	8
Frankrijk	780	2,2	7	586	3,1	9
Kameroen	266	0,8	25	546	2,9	10
Overige	14.004	40,3	-	9.671	51,6	-
Alle landen samen	34.754	100	-	18.726	100	-

In 2014 lieten er 18.726 mensen zich tot Belg naturaliseren, half zoveel als in 2013. De naturalisatiegraad bedraagt daardoor 1,5% van de buitenlandse bevolking, tegenover 2,9% in 2013. De voornaamste herkomstlanden van mensen die in 2014 Belg werden zijn Marokko, Italië, Roemenië, Polen en de Democratische Republiek Congo.

Meer dan een op de acht mensen die in dat jaar Belg werden, komt uit Marokko, en een op vijf uit de overige vier landen.

Tien jaar terug stonden Marokko, Turkije, de Democratische Republiek Congo en Italië ook al bovenaan de lijst van herkomstlanden van de nieuwe Belgen. Rusland, Kameroen, Roemenië en Polen maakten toen nog geen deel uit van de top tien. Roemenië en Rusland zijn de sterkste stijgers: Roemenië klom van minder dan 1% in 2004 tot 4,4% in 2014.

Vreemdelingen per gemeente op 1 januari 2015

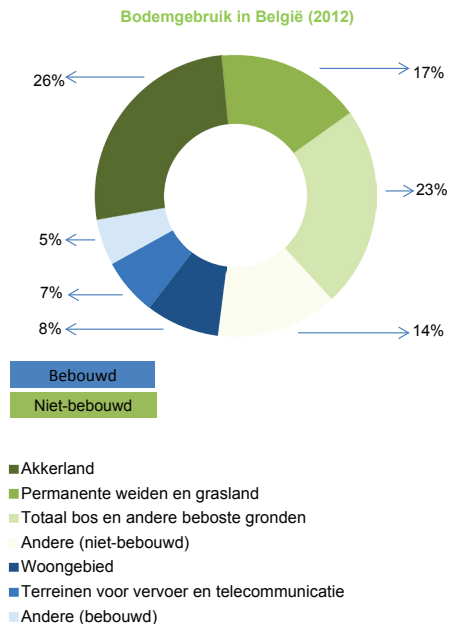
● ● Grondgebied
en leefmilieu

A | Oppervlakte en bodemgebruik

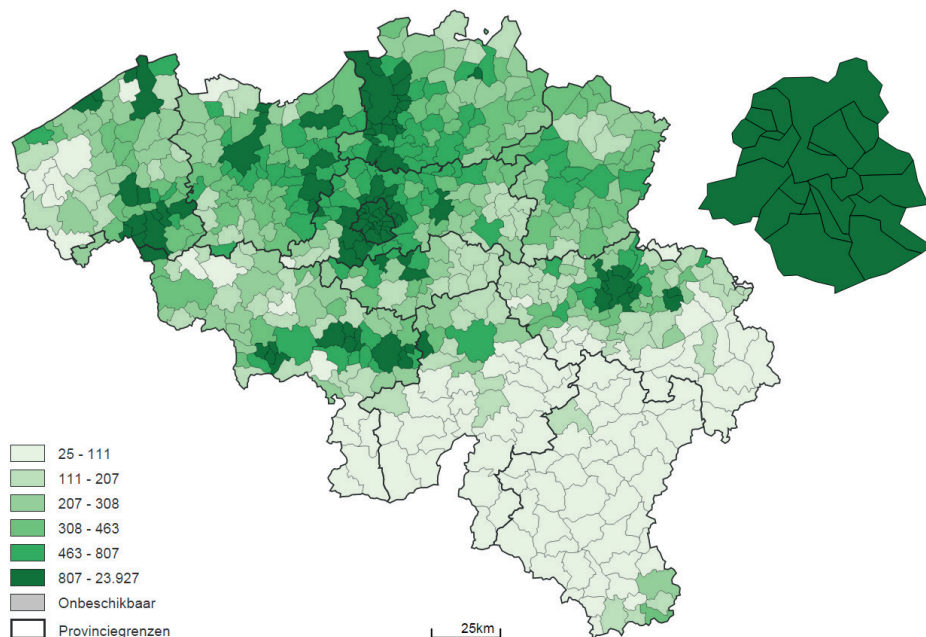
Het grondgebied van België bestaat uit 30.528 km² land en 3.462 km² Noordzee. Wallonië neemt iets meer van die globale oppervlakte voor haar rekening dan Vlaanderen, namelijk 55,2% tegenover 44,3%.

De bevolkingsdichtheid in Vlaanderen ligt echter dubbel zo hoog als in Wallonië. Vooral de Ardennen zijn betrekkelijk dun bevolkt.

De landoppervlakte bestaat voor het merendeel uit landbouwgrond, gevolgd door bosgebied en bebouwde grond. Die laatste breidt zich jaar na jaar verder uit, vooral ten koste van landbouwgrond. Bossen en andere natuurgebieden blijven daardoor vrijwel stabiel.

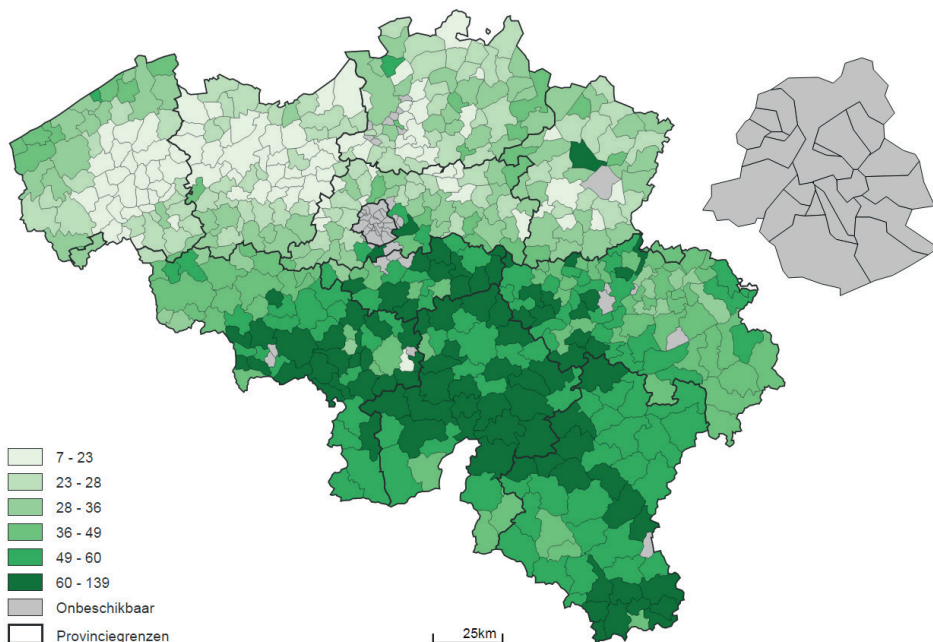
Bevolkingsdichtheid per gemeente op 1 januari 2015

B | Landbouw

Het aantal land- en tuinbouwbedrijven in België daalt ieder jaar. De totale oppervlakte van alle bedrijven samen neemt echter minder snel af. De land- en tuinbouwbedrijven worden met andere woorden gemiddeld alsmaar groter. In 34 jaar tijd is de gemiddelde oppervlakte van de bedrijven meer dan verdubbeld, zowel in Vlaanderen (van 8,4 ha in 1980 tot 25,4 ha in 2014) als in Wallonië (van 20,8 ha tot 55,4 ha).

Gemiddelde oppervlakte van landbouwbedrijven in 2014 (in ha)

Landbouw en tuinbouw

Productiemiddelen	2012	2013	2014	2014/2013
Aantal bedrijven	38.559	37.761	37.194	-1,5%
Arbeidskrachten	75.589	74.510	n.b.	-
waarvan voltijds	15.529	15.443	n.b.	-
Oppervlakte cultuurgrond (in ha)	1.333.913	1.338.566	1.333.398	-0,4%
Arbeidskrachten/bedrijf	1,96	1,97	n.b.	-

Dieren (x 1000)

Runderen	2.484	2.433	2.477	+1,8%
waarvan melk- en zoogkoeien	954	929	956	+2,9%
Varkens	6.634	6.481	6.350	-2,0%
Pluimvee	35.618	36.268	33.700	-7,1%
waarvan kippen	11.984	11.475	11.894	+3,7%
waarvan vleeskippen	22.705	23.285	21.161	-9,1%

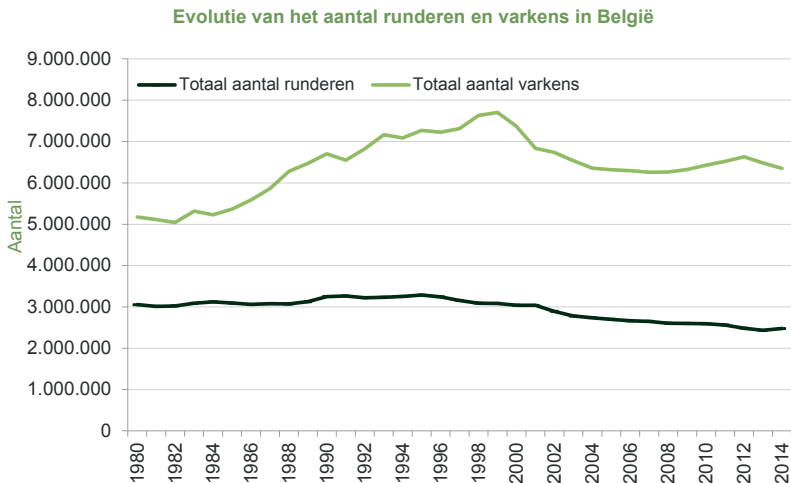
n.b.: Niet beschikbaar.

Landbouw en tuinbouw (vervolg)

Teelten (in ha)	2012	2013	2014	2014/2013
Granen voor de korrel	341.822	337.910	333.577	-1,3%
Wintertarwe	205.260	186.062	193.670	+4,1%
Wintergerst	42.639	42.972	43.163	+0,4%
Korrelmaïs	67.217	73.955	62.824	-15,1%
Nijverheidsgewassen	91.995	93.667	91.975	-1,8%
Suikerbieten	61.165	60.191	58.602	-2,6%
Aardappelen	66.975	75.315	80.370	+6,7%
Droog geogoste peulvruchten	1.696	1.672	1.979	+18,3%
Voedergewassen	251.710	258.554	256.822	-0,7%
Voedermaïs	170.471	177.457	178.123	+0,4%
Tijdelijke weiden	71.268	70.702	68.038	-3,8%
Groenten in openlucht	39.118	39.654	43.525	+9,8%
Teelt vaste planten	22.008	22.271	22.260	-0,0%
Permanente weiden	507.237	498.195	492.042	-1,2%
Teelten in serres	1.896	1.980	1.979	-0,1%
Braakland	8.481	8.462	n.b.	-

n.b.: Niet beschikbaar.

In 34 jaar is het aantal runderen per rundveebedrijf gestegen van 41 naar 117 dieren. Toch is de schaalvergroting het meest spectaculair in niet-grondgebonden teelten. In 1982 waren er gemiddeld 141 varkens per varkensbedrijf. Dat gemiddelde ligt nu op 1.316 varkens, 9 keer meer dan in 1982. Voor pluimvee ging de gemiddelde grootte van de teelten van 758 dieren in 1982 naar 11.236 dieren in 2012, ofwel ongeveer 10% meer per jaar.

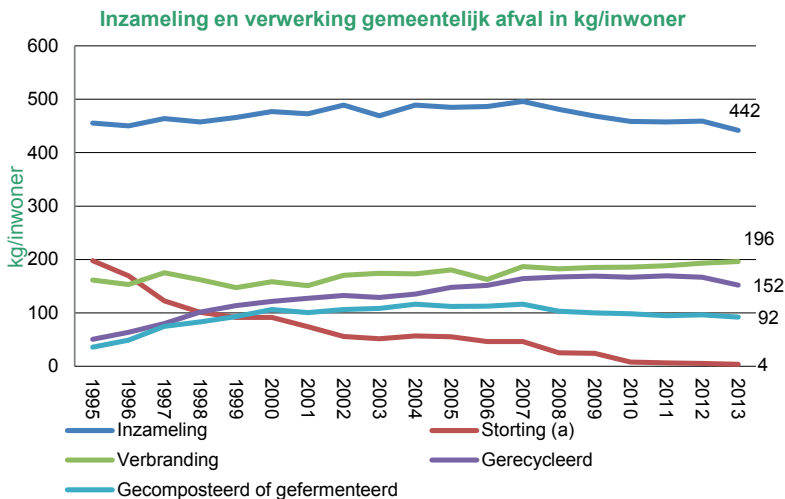

C | Afval

Na een daling van de opgehaalde hoeveelheid gemeentelijk afval eind jaren 2000 is er terug een beperkte stijging van de totale hoeveelheid in 2011 en 2012. Vanaf 2013 is er terug een daling. De verdeling tussen de verschillende verwerkingstypes blijft de laatste jaren gelijk.

28

Gemeentelijk afval omvat al het afval dat door de gemeentelijke ophaaldiensten, containerparken, straatvegers enzovoort verzameld wordt, met uitzondering van bouw- en sloopafval

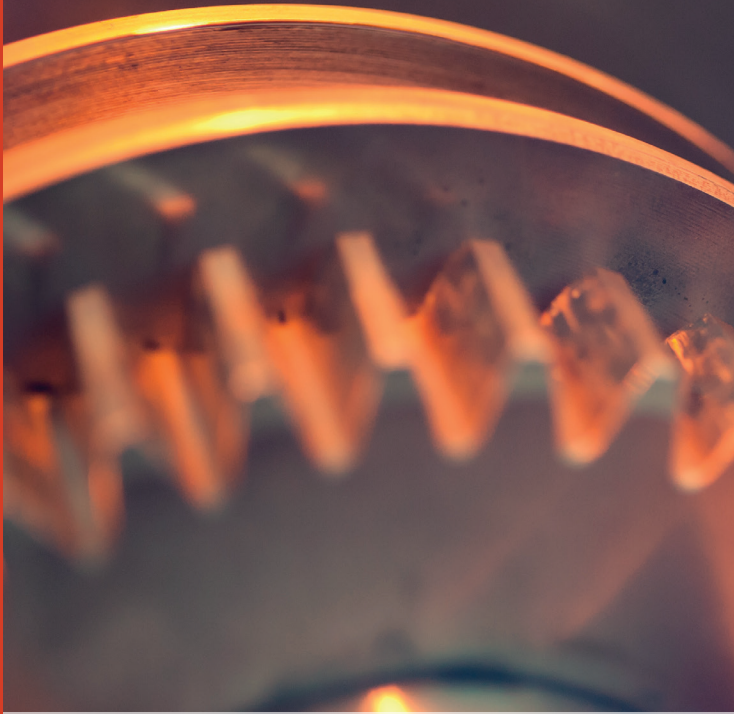

Gemeentelijk afval : inzameling, verwerking en recyclage (1995-2013)						
in 1.000 ton	1995	2000	2005	2011	2012	2013
Inzameling	4.613	4.884	5.064	5.035	5.069	4.905
Storting (a)	2.004	936	579	69	59	46
Verbranding	1.637	1.622	1.885	2.074	2.133	2.180
Verbranding met energiewinning	701	1.476	1.769	1.973	2.030	2.124
Verbranding zonder energiewinning	935	147	116	101	102	56
Gerecycleerd	513	1.245	1.543	1.861	1.840	1.684
Gecomposteerd of gefermenteerd	363	1.091	1.170	1.042	1.063	1.016
per capita (kg/inwoner) (b)	1995	2000	2005	2011	2012	2013
Inzameling	455	477	485	458	459	442
Storting (a)	198	91	55	6	5	4
Verbranding	162	158	180	188	193	196
Verbranding met energiewinning	69	144	169	179	184	191
Verbranding zonder energiewinning	92	14	11	9	9	5
Gerecycleerd	51	122	148	169	167	152
Gecomposteerd of gefermenteerd	36	107	112	95	96	92

(a) Verbrandingslakken inbegrepen.

(b) Bevolking op 1 januari.

Exclusief gemeentelijk bouw- en afbraakafval.

● ● ● **Economie**

AI Bruto binnenlands product

Het bruto binnenlands product (bbp) van ons land - de totale productie van goederen en diensten in België - was in 2014 gelijk aan 400,6 miljard euro. Hoewel het land qua bevolking slechts goed is voor ongeveer 2,2% van de totale Europese bevolking, bedraagt het bbp tegen lopende prijzen 2,9% van dat van de Europese Unie.

Lopende prijzen zijn de prijzen van een specifiek jaar. Vaste prijzen zijn prijzen ten opzichte van een basisjaar. Om vaste prijzen te berekenen worden de lopende prijzen gecorrigeerd voor inflatie.

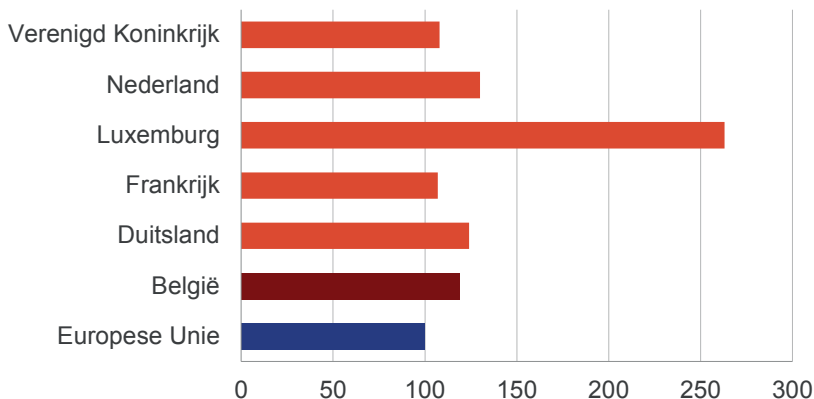
Bruto binnenlands product tegen lopende prijzen (miljoen €)					
	2010	2011	2012	2013	2014
Europese Unie	12.794.296	13.177.263	13.428.968	13.541.723	13.944.015
België	365.101	379.106	387.419	392.699	400.643
Duitsland	2.580.060	2.703.120	2.754.860	2.820.820	2.915.650
Frankrijk	1.998.481	2.059.284	2.086.929	2.116.565	2.132.449
Luxemburg	39.526	42.227	43.561	46.315	49.428
Nederland	631.512	642.929	645.164	650.857	662.770
Verenigd Koninkrijk	1.816.615	1.863.941	2.041.491	2.017.194	2.222.912
Verenigde Staten	11.287.923	11.147.917	12.580.324	12.625.631	13.111.704
Japan	4.149.900	4.247.574	4.622.738	3.686.840	-

Bron: EUROSTAT (versie van 09-10-2015).

Net zoals in Frankrijk bleef het bbp per inwoner in België na correctie voor koopkrachtpariteit in 2014 stabiel ten opzichte van 2013. Duitsland kende in 2014 wel een lichte stijging en in Nederland daalde het bbp per inwoner. België bevindt zich tot slot 19 punten boven het gemiddelde van de Europese Unie.

Om het bbp van verschillende landen correct te kunnen vergelijken, moet het worden gecorrigeerd voor het aantal inwoners en voor het prijsniveau. Door het bbp per inwoner in koopkrachtpariteit te gebruiken, kunnen we de niveaus van het bruto binnenlands product van de verschillende landen onderling vergelijken.

Bbp per inwoner, gemeten in koopkrachtpariteit (KKP) in 2014 (EU-28=100)

Bron: EUROSTAT (versie van 01-06-2015).

In 2014 kende de Belgische economie een voorzichtig herstel. De economie groeide na correctie voor prijsschommelingen namelijk met 1,3%. Daardoor deed ons land het net iets minder goed dan het gemiddelde van de Europese Unie. Daar bedroeg het gemiddelde groeipercentage 1,4%.

Door de jaarlijkse berekening van het groeipercentage van het bbp in volume kan de economische ontwikkeling zowel doorheen de tijd als tussen verschillende landen worden vergeleken. Om het groeipercentage van het bbp in volume te berekenen, wordt het bbp in vaste prijzen vergeleken met de prijzen van het jaar voordien.

De ontwikkeling van het volume die zo wordt berekend, wordt aan een referentiejaar toegekend. Dat wordt een kettingindex genoemd. Daardoor dragen prijsschommelingen niet bij tot een stijging van het groeipercentage.

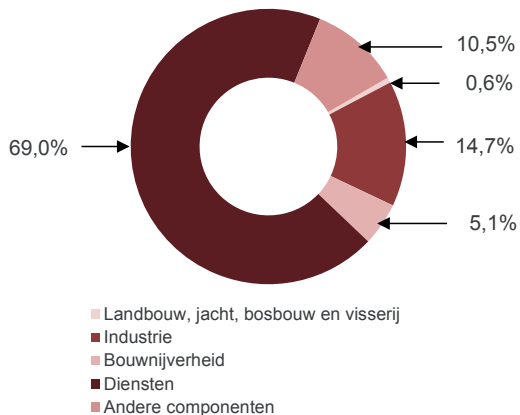
Groeipercentage van het bbp in volume - wijziging als % ten opzichte van het jaar voordien

	2011	2012	2013	2014
Europese Unie	1,7	-0,5	0,2	1,4
Eurozone	1,6	-0,8	-0,3	0,9
België	1,8	0,2	0,0	1,3
Duitsland	3,7	0,4	0,3	1,6
Frankrijk	2,1	0,2	0,7	0,2
Luxemburg	2,6	-0,7	4,4	5,6
Nederland	1,7	-1,1	-0,5	1,0
Verenigd Koninkrijk	1,6	0,7	1,7	3,0
Verenigde Staten	1,6	2,3	2,2	2,4
Japan	-0,5	1,5	1,5	-

Bron: Europese Commissie, oktober 2015.

Een uitsplitsing van het Belgische bbp toont dat de groei in economische activiteit voornamelijk het gevolg is van een stijging van de dienstensector en de bouwnijverheid. De landbouw nam in 2014 namelijk met 9,45% af ten opzichte van 2013, waardoor het aandeel van landbouw in het bbp daalde van 0,71% in 2013 naar 0,63% in 2014.

Opsplitsing van het bruto binnenlands product (2014)

Bron: Instituut voor de Nationale Rekeningen.

België blijft nog steeds een diensteneconomie. Het aandeel van de tertiaire sector (diensten) in het bbp steeg van 68,9% in 2013 naar 69% in 2014.

Binnen de dienstensector namen de «handel, vervoer en horeca» in 2014 het grootste aandeel voor hun rekening met 25,6% van de totale productie van de dienstensector, gevolgd door «overheid en onderwijs» met 19,5% en «zakelijke dienstverlening» met 17,6%.

Bruto binnenlands product

Bruto toegevoegde waarde per bedrijfstak, ramingen tegen lopende prijzen
(miljoen €, bruto gegevens)

	Groei					
	2007	2012	2013	2014	2014/ 2007	2014/ 2013
Landbouw, bosbouw en visserij	3.051	3.040	2.781	2.518	-17,5%	-9,5%
Nijverheid en energie	60.182	58.206	58.524	59.051	-1,9%	0,9%
Bouwnijverheid	16.711	19.633	19.490	20.319	21,6%	4,3%
Diensten	228.017	265.768	270.505	276.521	21,3%	2,2%
Handel, vervoer en horeca	65.156	69.281	69.842	70.826	8,7%	1,4%
Informatie en communicatie	12.479	14.990	14.590	14.851	19,0%	1,8%
Financiële dienstverlening	15.780	21.896	21.299	22.129	40,2%	3,9%
Immobilien	28.117	30.059	30.457	30.945	10,1%	1,6%
Dienstverlening aan bedrijven	37.626	44.645	46.925	48.601	29,2%	3,6%
Overheid en onderwijs	42.064	51.315	52.846	53.957	28,3%	2,1%
Gezondheids- en welzijnszorg	20.123	25.859	26.683	27.165	35,0%	1,8%
Andere diensten	6.672	7.723	7.863	8.047	20,6%	2,3%
Andere componenten	36.753	40.773	41.400	42.235	14,9%	2,0%
Bruto binnenlands product tegen lopende prijzen	344.713	387.419	392.699	400.643	16,2%	2,0%

Bron: Instituut voor de nationale rekeningen.

B I Consumtieprijzen

Door het geharmoniseerde indexcijfer van de consumtieprijzen (HICP) kan de inflatie van de consumtieprijzen op Europees niveau worden vergeleken. De evolutie van die index toont dat de prijzen in België tussen 2005 en 2014 minder snel stegen dan het gemiddelde in de Europese Unie. De stijging in buurlanden Nederland, Frankrijk en Duitsland was echter nog een stuk minder uitgesproken. Luxemburg kende daarentegen een sterkere stijging dan België.

In 2014 was de inflatie in België dezelfde als het Europese gemiddelde. Duitsland, Luxemburg en Frankrijk hadden dat jaar een hogere inflatie dan België.

HICP jaarlijks gemiddelde indexcijfer (2005 = 100)

	2005	2010	2011	2012	2013	2014	Inflatie 2014
Europese Unie	100	111,8	115,2	118,3	120,1	120,7	0,5%
België	100	111,4	115,1	118,2	119,6	120,2	0,5%
Duitsland	100	108,4	111,1	113,5	115,3	116,2	0,8%
Frankrijk	100	108,8	111,3	113,8	114,9	115,6	0,6%
Luxemburg	100	113,1	117,3	120,7	122,8	123,6	0,7%
Nederland	100	107,6	110,2	113,3	116,2	116,6	0,3%
Verenigd Koninkrijk	100	114,5	119,6	123,0	126,1	128,0	1,5%

Bron: Instituut voor de nationale rekeningen.

België was in 2014 relatief duur. Dat toont het peil van vergelijkende consumptieprijzen. Het indexcijfer van België bevindt zich 11,0 punten boven dat van het gemiddelde van de EU. In vergelijking met onze buurlanden, uitgezonderd Luxemburg, is België ook duurder voor consumptieve bestedingen.

De verhouding is uitgedrukt ten opzichte van het gemiddelde van de Europese Unie (EU-27=100). Wanneer het indexcijfer van het peil van vergelijkende prijzen van een land boven de 100 ligt, is het relatief duur ten opzichte van het gemiddelde van de EU. Ligt het onder de 100, is het relatief goedkoop.

Peil van vergelijkende prijzen van de consumptieve bestedingen van de huishoudens inclusief indirecte belastingen (EU-28=100)

	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Europese Unie	100	100	100	100	100	100
België	114,1	110,9	111,0	110,8	112,6	111,0
Duitsland	107,6	104,3	103,9	103,3	105,1	104,2
Frankrijk	114,5	112,3	111,9	112,2	113,1	109,8
Luxemburg	120,6	120,8	118,5	118,1	121,2	119,2
Nederland	111,9	111,3	110,0	109,1	109,7	109,2
Verenigd Koninkrijk	87,2	90,6	92,7	91,4	92,5	93,8
Verenigde Staten	132,9	131,0	132,5	131,5	132,4	132,4
Japan	153,6	146,3	142,4	137,6	137,8	139,4

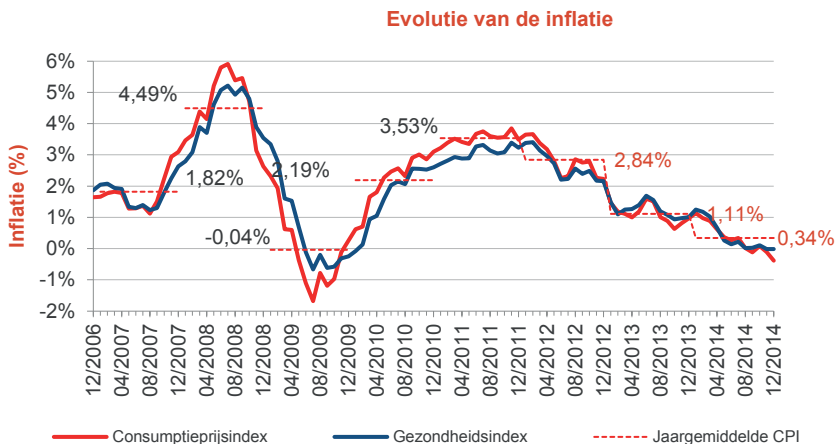
Bron: Instituut voor de nationale rekeningen.

Het nationale indexcijfer van de consumptieprijsen steeg in 2014 tot 100,34. De inflatie op jaarbasis daalde echter van 1,11% in 2013 naar 0,34% in 2014.

Indexcijfer van de consumptieprijsen (basis 2013 =100) en inflatie: België

	Algemeene (CPI)	Inflatie	Voedingsmiddelen	Niet-voedingsmiddelen	Diensten	Huur	Algemeen zonder petroleum-producten	Algemeen zonder energie-producten	Gezondheidsindex
2006	85,48	1,80	81,31	86,79	85,48	89,95	86,28	87,11	86,07
2007	87,04	1,82	84,25	87,67	87,10	91,56	87,90	88,88	87,59
2008	90,95	4,49	89,16	92,88	88,85	93,30	91,22	91,21	91,29
2009	90,90	-0,05	90,10	90,36	91,38	95,17	92,50	92,95	91,83
2010	92,88	2,18	91,49	93,22	92,68	96,22	93,74	94,20	93,37
2011	96,17	3,54	93,71	98,12	94,74	97,26	96,15	95,91	96,22
2012	98,90	2,84	96,51	100,81	97,74	98,74	98,55	98,17	98,77
2013	100,00	1,11	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00
2014	100,34	0,34	99,88	98,96	102,14	102,09	100,67	101,22	100,40

In 2014 bevond de gezondheidsindex zich boven de consumptieprijsindex. De daling van voornamelijk motorbrandstoffen wordt namelijk niet opgenomen in de berekening van dat indexcijfer. Er wordt dus ook geen rekening gehouden met een stijging van de prijzen van motorbrandstoffen. Toch was de gemiddelde inflatie op basis van de gezondheidsindex en die op basis van de consumptieprijsindex vrij gelijkaardig op het einde van het jaar.

Wat meet de consumptieprijsindex?

De consumptieprijsindex geeft de prijzevolutie weer van consumptiegoederen en diensten die door een gemiddeld Belgisch huishouden worden gekocht.

De index meet dus niet de gemiddelde prijs van die producten maar hun prijzevolutie.

Een eenvoudig voorbeeld maakt dit verschil snel duidelijk. Stel bijvoorbeeld dat consumenten van kleine goedkope stadswagens overstappen naar duurdere terreinwagens dan resulteert dit in een stijging van de gemiddelde prijs per verkochte wagen, maar terzelfdertijd kan dit leiden tot een daling van de gemeten prijs wanneer bijvoorbeeld beide types van wagens goedkoper werden.

De indexkorf

Om de prijzevolutie te meten, moeten er representatieve goederen en diensten worden gevolgd. Dat is de zogenaamde indexkorf. Bepaalde consumptieve uitgaven in het budget van een huishouden wegen zwaarder door dan andere. De consumptieprijsindex moet er dus rekening mee houden.

Daarom wordt aan elke categorie van gezinsuitgaven – zoals voeding of de aankoop van wagens – een bepaald gewicht toegekend op basis van de gemiddelde jaarlijkse besteding van een huishouden. Daarna worden die hoofdcategorieën verder opgesplitst in meer gedetailleerde categorieën, telkens met een eigen gewicht, bijvoorbeeld 'brood en granen' voor de categorie 'voeding'. Tot slot worden er per categorie een aantal representatieve producten of diensten geselecteerd waarvan de prijzevolutie wordt gemeten. Die representatieve producten of diensten worden 'getuigen' genoemd.

Wanneer werd deze korf vastgelegd?

De indexkorf wordt vanaf januari 2014 jaarlijks aangepast. Dit om te vermijden dat de indexkorf verouderde, met als gevolg dat de representativiteit van de berekende consumptieprijsindex afnam. Vanaf januari 2014 is de consumptieprijsindex dan ook een kettingindex in plaats van een index met vaste basis. Bij een kettingindex wordt de wegingsreferentieperiode regelmatig opgeschoven en worden de prijzen en hoeveelheden niet meer vergeleken tussen de huidige periode en

een vaste referentieperiode, maar wordt de huidige periode vergeleken met een tussenliggende periode. In de praktijk komt het erop neer dat de prijzen van de 12 maanden van het lopende jaar telkens vergeleken worden met de prijzen van december van het voorgaande jaar. Door deze korte-termijn indices te vermenigvuldigen met elkaar - en dus een ketting vormen - ontstaat een lange-termijn reeks met een vaste referentieperiode die momenteel 2013 = 100 is.

Waar worden de prijzen opgenomen?

De prijzen worden opgenomen in lokale plaatsen verspreid over België. Die lokale plaatsen zijn geselecteerd om een zo representatief mogelijk beeld van de Belgische bevolking te schetsen. Per lokale plaats nemen enquêteurs de prijzen op, waarna de centrale dienst ze verwerkt tot een indexcijfer voor België. Ook centraal worden gegevens ingezameld. Zo worden administratieve gegevens gebruikt onder andere voor de indexberekening van elektriciteit en aardgas. Scanner data van supermarkten werden ook gebruikt voor sommige delen van de korf vanaf 2015.

Het belang van de consumptieprijsindex en de gezondheidsindex

Uit de consumptieprijsindex, die rekening houdt met het prijsverloop van alle goederen en diensten, wordt er nog een ander indexcijfer afgeleid, namelijk de gezondheidsindex. De waarde van dat indexcijfer wordt verkregen door een aantal producten uit de korf van het indexcijfer van de consumptieprijzen te halen, met name alcoholische dranken (in de winkel gekocht of in een café geconsumeerd), tabakswaaren en motorbrandstoffen met uitzondering van LPG. Dat gezondheidsindexcijfer wordt onder meer gebruikt voor de indexering van huurprijzen en vormt verder de basis voor de afgevlakte index, waarop de indexering van pensioenen, sociale uitkeringen en sommige lonen en wedden gebaseerd wordt.

C | Afzetprijnsindex

Het indexcijfer voor de afzetprijzen in de industrie met basis 2010=100 daalde in 2014 tot 108,5. Op jaarbasis betekent dat een inflatie van -3,5% ten opzichte van -0,5% in 2013 en 3,8% in 2012.

Waar de inflatie in 2012 toe te schrijven is aan de inflatie voor energie van +8,1% en in mindere mate aan consumptiegoederen en investeringsgoederen (beiden 3,1%), is er in 2013 terug sprake van een daling, voor energie met -3,9%. Deze daling zet zich in 2014 zelfs nog sterker voort met -7,1%. Maar ook zonder energie bedraagt de inflatie -1,4%.

I De afzetprijnsindex geeft de prijsontwikkeling van de afgezette productie weer.

Afzetprijnsindex voor de totale industrie zonder bouwnijverheid (2010 = 100)

Totale markt

	jan	feb	mrt	apr	mei	jun	
2010	96,4	96,9	98,1	99,2	100,0	100,3	
2011	105,6	107,5	109,0	110,5	109,8	109,6	
2012	110,5	112,2	113,2	113,6	113,2	112,2	
2013	114,0	114,3	114,3	112,8	112,3	112,2	
2014	110,5	110,5	109,8	109,0	109,0	109,4	
	jul	aug	sep	okt	nov	dec	Jaargemiddelde
2010	100,3	100,8	101,3	101,4	101,9	103,4	100
2011	109,6	108,8	109,4	109,1	109,0	109,2	108,9
2012	112,2	113,2	113,8	113,8	113,7	113,9	113,0
2013	112,6	111,9	111,7	111,0	110,8	111,1	112,4
2014	108,8	108,4	108,3	108,2	106,8	103,6	108,5

Binnenlandse markt

	jan	feb	mrt	apr	mei	jun	
2010	96,6	97,3	98,3	99,1	99,6	100,0	
2011	105,2	107,2	108,3	109,5	109,3	109,0	
2012	109,0	111,1	111,3	111,7	112,1	111,9	
2013	114,9	114,9	114,8	113,3	112,8	112,8	
2014	110,4	110,0	109,3	107,6	107,4	107,7	
	jul	aug	sep	okt	nov	dec	Jaargemiddelde
2010	100,1	100,7	101,5	101,7	102,0	103,2	100,0
2011	108,6	107,9	108,5	108,0	107,8	107,9	108,1
2012	111,5	111,5	111,9	112,8	113,5	114,8	111,9
2013	113,2	111,7	110,8	110,3	110,3	110,7	112,5
2014	106,7	106,4	106,5	107,0	106,1	103,2	107,4

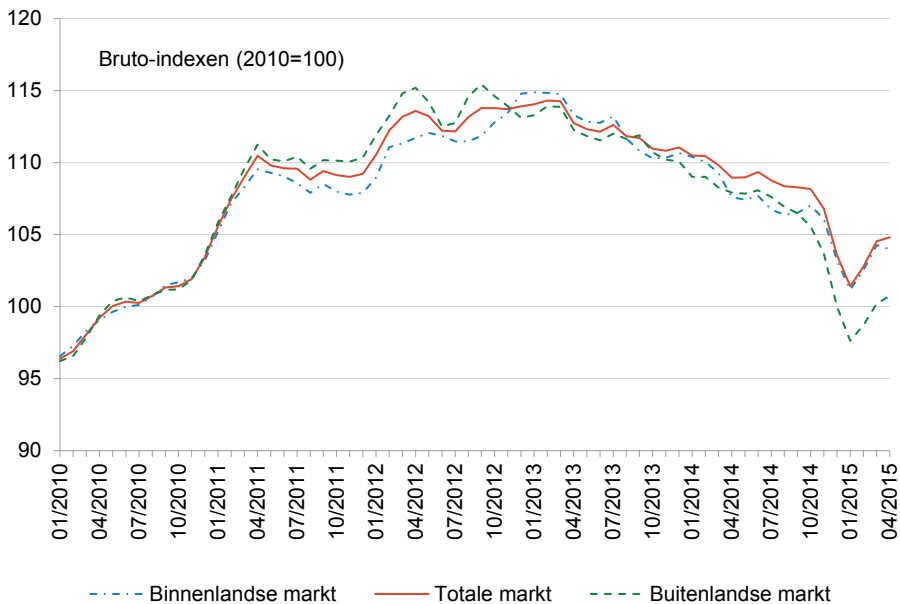
Buitenlandse markt

	jan	feb	mrt	apr	mei	jun	
2010	96,2	96,6	97,9	99,4	100,4	100,6	
2011	105,8	107,7	109,6	111,2	110,2	110,1	
2012	111,9	113,2	114,8	115,2	114,2	112,5	
2013	113,3	113,9	113,9	112,3	111,9	111,6	
2014	109,0	109,0	108,3	107,9	107,9	108,1	
	jul	aug	sep	okt	nov	dec	Jaargemiddelde
2010	100,4	100,8	101,2	101,2	101,8	103,6	100,0
2011	110,4	109,6	110,2	110,1	110,1	110,3	109,6
2012	112,8	114,6	115,4	114,6	113,9	113,1	113,9
2013	112,0	111,7	111,9	110,7	110,2	110,1	111,9
2014	107,6	106,9	106,5	105,6	103,7	100,0	106,7

Een uitsplitsing van de algemene afzetprijsindex naargelang de bestemming toont een gelijkaardige evolutie: een inflatie van -4,6% in 2014 tegenover 0,5% in 2013 op de binnenlandse markt, en een inflatie van -4,7% in 2014 tegenover -1,7% in 2013 op de buitenlandse markt. Na een periode van stijgende prijsindexen lijkt de trend nu omgeslagen te zijn.

De daling van de afzetprijsindexen midden 2012 en in 2014 werd veroorzaakt door een daling van de energieprijzen op de internationale markt. Die oorzaak verklaart ook de tegengestelde beweging van de indexen voor de binnenlandse en buitenlandse markt, in combinatie met een prijsstijging voor producten die een laag gewicht hebben op de buitenlandse markt, zoals elektriciteit en gas in de tweede helft van 2013.

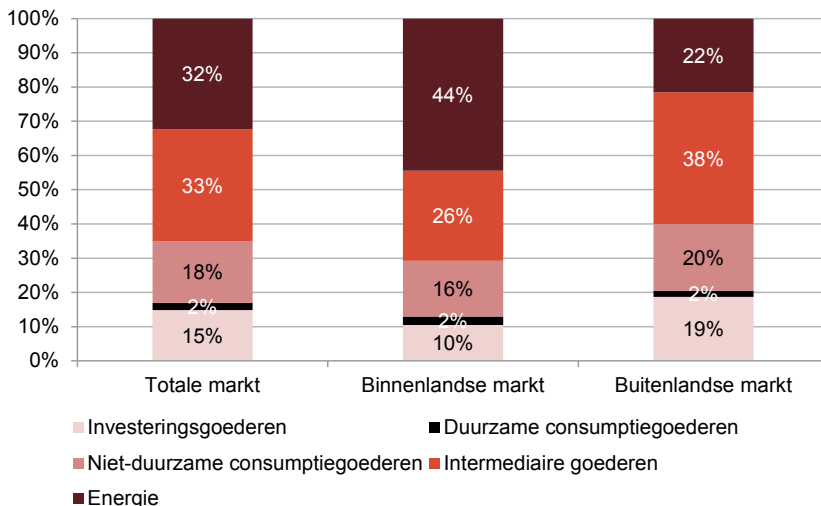
Totale industrie zonder bouwnijverheid

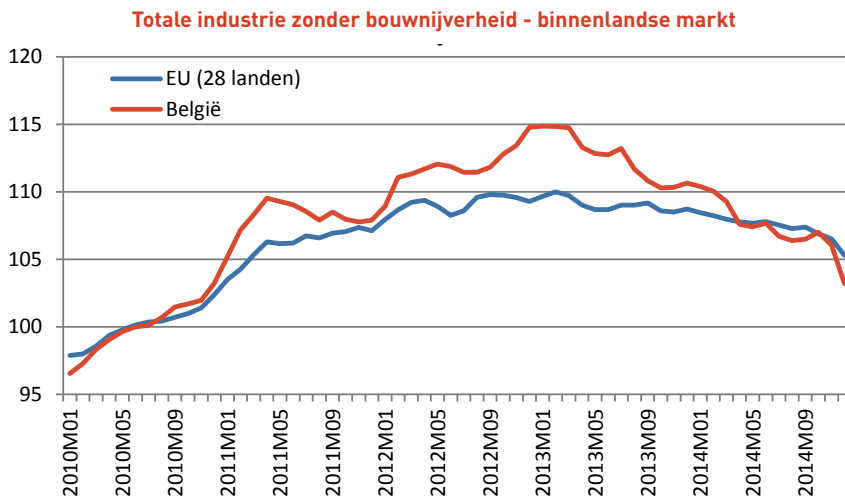
Het gewicht van een economische activiteit in de afzetprijnsindex wordt bepaald door de waarde van de productie en de omzet ervan. Een opsplitsing van de totale industrie (zonder bouwnijverheid) toont dat energie en intermediaire goederen de grootste percentages voor hun rekening nemen.

Op de buitenlandse markt is het belang van energie minder uitgesproken - onder andere door het lage gewicht van elektriciteitsproducten - en wint vooral de productie van intermediaire goederen aan terrein ten opzichte van de binnenlandse markt.

Belang van de economische activiteiten in de afzetprijnsindex

Wanneer we de afzetprijsindex op de binnenlandse markt vergelijken met die van de Europese Unie, zien we eenzelfde evolutie. Al daalt de Belgische index meer onder invloed van de energieprijzen. Voor energie is de inflatie voor de Europese unie negatief: -5,1% tegenover -8,1% voor België.

Wat is een afzetprijsindex?

De afzetprijsindex voor de industrie (zonder bouwnijverheid), ook wel producentenprijsindex genoemd, is een conjunctuurindicator die de maandelijkse evolutie van de transactiepreizen van de industriële productie van de economische sectoren in België weerspiegelt.

De index kan de eerste aanwijzing van de inflatiedruk in de economie zijn, maar kan ook de evolutie van de prijzen over langere periodes registreren. De index wordt onder andere gebruikt als deflator van andere economische indicatoren en als basis voor prijsherzieningsclausules in contracten.

De afzetprijsindex voor een specifieke economische activiteit meet de gemiddelde prijsontwikkeling van de in België geproduceerde goederen en aanverwante diensten in de verschillende verwerkingsstadia, voor de binnenlandse en buitenlandse markten.

Een prijsindex meet de procentuele verandering in een verzameling van prijzen doorheen de tijd. Een afzet wordt gedefinieerd als de som van de

opbrengsten van in een periode verkochte goederen of verrichte diensten.

Het verschil met een consumptieprijsindex

De consumptieprijsindex volgt de prijzen die betaald worden door gezinnen voor aangekochte goederen en diensten die representatief zijn voor hun verbruiksgewoonten. Bij de afzetprijsindex wordt er gekeken vanuit het standpunt van de verkoper. De afzetprijsindex volgt de prijzen die de Belgische ondernemers ontvangen voor de goederen die ze produceren.

De afzetprijsindex wordt hoofdzakelijk berekend via een prijzenquête bij ondernemingen die industriële goederen produceren en via enkele administratieve bronnen. De prijs per eenheid van representatieve getuigenproducten wordt voor de verschillende sectoren gevolgd.

Om een prijs vast te stellen, wordt de feitelijke transactieprijs gebruikt (niet de catalogusprijs), zonder btw en andere belastingen, inclusief subsidies of kortingen en wordt er rekening gehouden met alle prijsbepalende kenmerken van de producten, zoals het aantal verkochte goederen en kwaliteitsveranderingen.

Een kettingindex

De afzetprijsindex wordt berekend als een maandelijks kettingindex. In tegenstelling tot een directe index, die de huidige prijzen steeds vergelijkt met een basisjaar, worden de prijzen van de afzonderlijke producten vergeleken met die van de vorige maand.

Er wordt een gewogen gemiddelde genomen van de gemiddelde prijsevoluties per onderneming binnen de productgroepen of aggregaten. Dat wordt gebaseerd op de belangrijkheid van een bedrijf binnen de steekproef, bepaald door de waarde van de productie en de omzet.

Die prijsevoluties worden dan toegevoegd aan de index van de vorige maand om zo te kunnen spreken van een index met basisjaar 2010. Dat wil zeggen dat de index het verschil uitdrukt tussen het huidige prijsniveau en het gemiddelde prijsniveau van 2010.

D I Demografie van de ondernemingen

De vijf meest voorkomende sectoren

In dit hoofdstuk gaat het om btw-plichtige ondernemingen. Het bevat dus niet alle categorieën van ondernemingen. De ondernemingen worden ingedeeld volgens de secties van de NACE Rev.2-classificatie.

52

De laatste drie jaar wint de verkoop, handel en de herstelling van auto's aan belang. Daarna volgen vrije beroepen en wetenschappelijke en technische activiteiten, en tot slot de bouwsector.

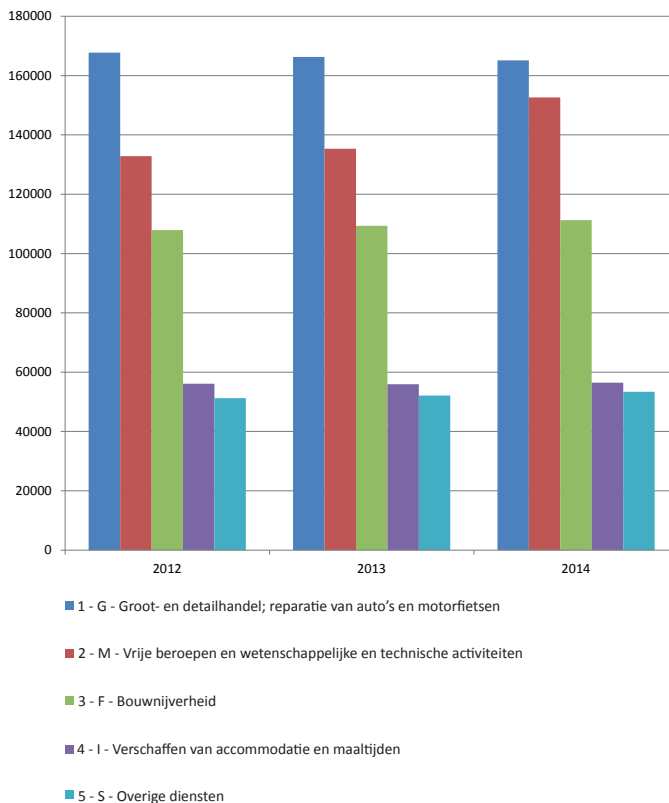
De meeste benamingen van de activiteitensectoren zijn relatief duidelijk, behalve de secties M en S.

Sectie M omvat het geheel van rechtskundige (notarissen, gerechtsdeurwaarders, juridisch adviseurs) en boekhoudkundige activiteiten (accountants, fiscale experts,...), activiteiten van hoofdkantoren en adviesbureaus op het gebied van bedrijfsbeheer, architecten en ingenieurs, technische testen en toetsen, speur- en ontwikkelingswerk op wetenschappelijk gebied, reclamewezen en marktonderzoek, fotografie en vertaal- en tolkactiviteiten.

Sectie S omvat onder meer de activiteiten van verenigingen: werkgevers- of werknemersorganisaties, professionele, filosofische, politieke of religieuze organisaties of associaties.

Btw-plichtige ondernemingen

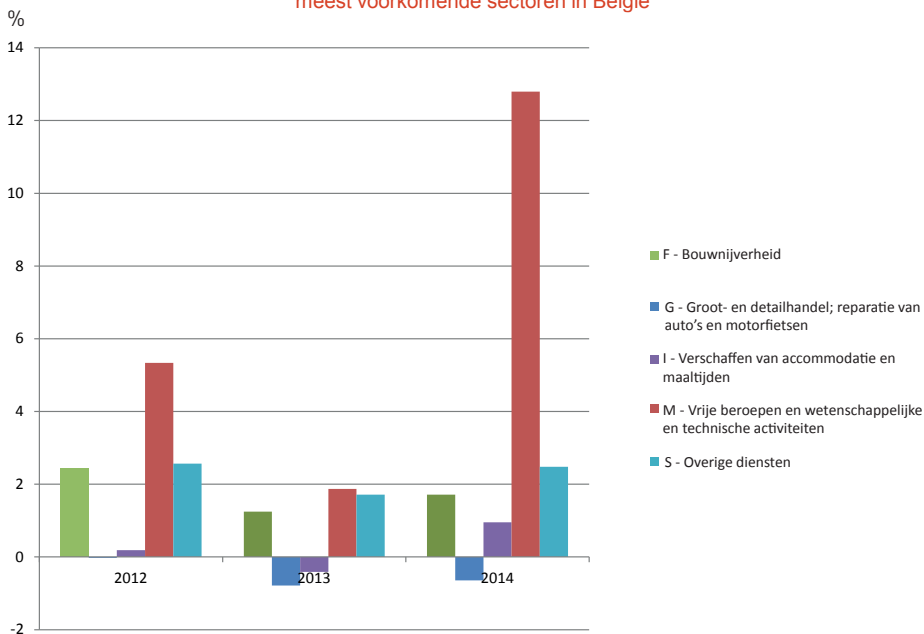
Aantal actieve bedrijven in de vijf jaarlijks meest voorkomende sectoren in België

De grafiek hieronder toont het verschil per jaar tussen de oprichtings- en de stopzettingsgraad van ondernemingen voor de vijf grootste activiteitssectoren.

Het gaat alleen om het verschil, niet om de omvang van de oprichtings- of de stopzettingsgraad.

Btw-plichtigen
Verschil tussen de oprichtings- en de stopzettingsgraad in de vijf jaarlijks
meest voorkomende sectoren in België

De sterkst toegenomen sectoren zijn de wetenschappelijke en technische activiteiten, de bouw en de sector «overige activiteiten en diensten».

Wat de vrije beroepen en wetenschappelijke en technische activiteiten betreft, mag niet worden vergeten dat 2012 en 2014 uitzonderlijke jaren waren, aangezien de oprichtingsgraad kunstmatig de hoogte in ging door de btw-plicht van notarissen en gerechtsdeurwaarders (2012) en van advocaten (2014).

In de bouw was er in 2013 een terugval van de groei merkbaar. Die verdween in 2014 toen het groeipercentage vergelijkbaar was met dat van 2012 (+2,4%).

De horeca liet in 2012 een licht positief cijfer optekenen. De sector werd tot nu toe kleiner, wat algemeen werd gecompenseerd door een sterkere oprichtingsgraad. In 2013 was die tendens voor het eerst in drie jaar echter omgekeerd. Die terugval was echter van voorbijgaande aard: in 2014 was er een toename van om en bij de 1%.

Tot slot wordt de groot- en detailhandel, verkoop en herstelling van auto's sinds 2012 kleiner, met het laagste cijfer in 2013 (-0,78%), dat in 2014 iets minder laag was (-0,64%). 2014 was dus een beter jaar dan 2013 voor de groei van de vijf sectoren met de meeste ondernemingen.

Werkgelegenheid in de tien meest voorkomende sectoren

De volgende tabel toont de verdeling van btw-plichtige ondernemingen per grootteklasse op 31 december 2014 voor de tien belangrijkste sectoren.

- De «zeer grote ondernemingen» hebben meer dan 500 werknemers.
- «Grote ondernemingen» hebben tussen 50 en 499 werknemers.
- «KMO's» bevatten ondernemingen met 1 tot 49 werknemers.

Van de tien sectoren met de meeste ondernemingen in 2014:

- Telde 82% geen enkele werknemer (+2% vergeleken met 2013);
- Behoorde 22% tot de KMO's;
- Maakten grote en zeer grote ondernemingen slechts 0,55% uit.

23,5% van de werknemers werkt in de groot- en detailhandel en de verkoop en reparatie van auto's en motorfietsen. 20,7% werkt in vrije beroepen en wetenschappelijke en technische activiteiten, en 15,5% in de bouwsector. Die laatste sector laat een stijging van 0,5% optekenen ten opzichte van 2013.

In tegenstelling tot de andere sectoren is de industrie vooral vertegenwoordigd in de grootteklassen met de meeste werknemers. Zo vinden we bijna 37,5% van de totale bevolking van de 'zeer grote ondernemingen' zoals hierboven gedefinieerd en 32,7% van de 'grote ondernemingen' in deze sector terug.

De groot- en kleinhandel in, verkoop en reparatie van auto's en motorfietsen is meer vertegenwoordigd in de minder omvangrijke grootteklassen. Bij meer dan 50 werknemers neemt het belang van de sector af. Toch vertegenwoordigt de sector nog ongeveer 20% van de ondernemingen met meer dan 500 werknemers.

De bouwsector is minder actief in de omvangrijkste grootteklassen. Ondernemingen in deze sector zijn vooral terug te vinden in de grootteklasse van de KMO's: zo komt 16,5% van die grootteklasse uit de bouwsector. De sector omvat echter 12,4% van de «grote ondernemingen». De horeca is dan weer eerder terug te vinden in de kleinere grootteklassen (meestal 1 tot 4 werknemers). De sector omvat 12,7% van de bevolking van KMO's in onze top tien. De werkgelegenheid in 2014 in de tien belangrijkste sectoren is vergelijkbaar met die in 2013, op enkele kleinere uitzonderingen na die geen specifiek commentaar behoeven.

Aantal ondernemingen per grootteklasse volgens sector 2014

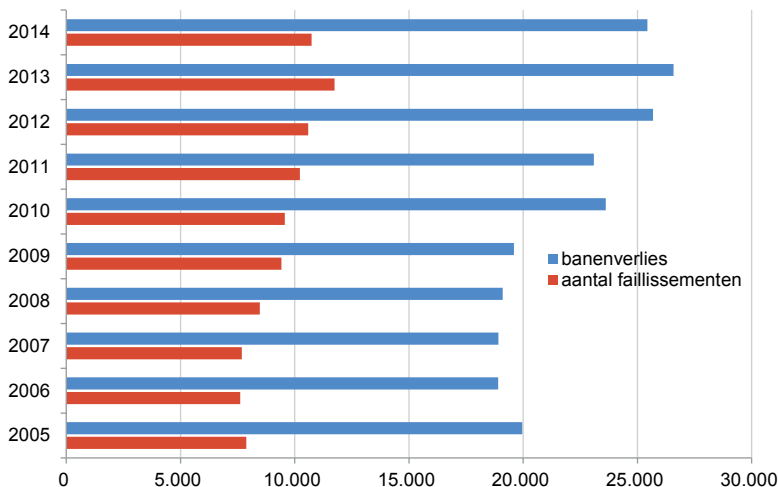
	Geen werknemers	Zeer grote onderneming	Grote onderneming	Kmo	Algemeen totaal
N - Administratieve en ondersteunende diensten	45.135	0	52	4.150	49.337
M - Vrije beroepen en wetenschappelijke en technische activiteiten	30.821	137	1.351	14.653	46.962
A - Landbouw, bosbouw en visserij	88.601	16	512	26.617	115.746
R - Kunst, amusement en recreatie	123.322	73	892	50.606	174.893
Overige diensten	36.388	11	125	20.635	57.159
G - Groot- en detailhandel; reparatie van auto's en motorfietsen	35.782	25	226	4.854	40.887
F - Bouwnijverheid	134.654	23	401	19.308	154.386
I - Accommodatie en maaltijden	41.682	75	391	8.521	50.669
C - Industrie	25.499	2	88	3.155	28.744
J - Informatie en communicatie	44.852	3	92	8.853	53.800
Totaal	606.736	365	4.130	161.352	744.380
Representativiteit van de klasse (%)	81,51	0,05	0,55	21,68	100,00

E I Faillissementen

In 2014 gingen er in totaal 10.736 ondernemingen in België failliet. Dat is een daling van 8,6% ten opzichte van 2013. Het aantal banen dat verloren ging als gevolg van een faillissement daalde van 26.582 in 2013 tot 25.435 in 2014, een daling van 4,3%.

Net als in 2013 gingen er aanzienlijk wat grote en zeer grote bedrijven (met 50 man personeel of meer) failliet: 61 in 2014 tegenover 60 in 2013. Het gemiddelde aantal banen dat per faillissement verloren ging, steeg lichtjes van 2,26 naar 2,37.

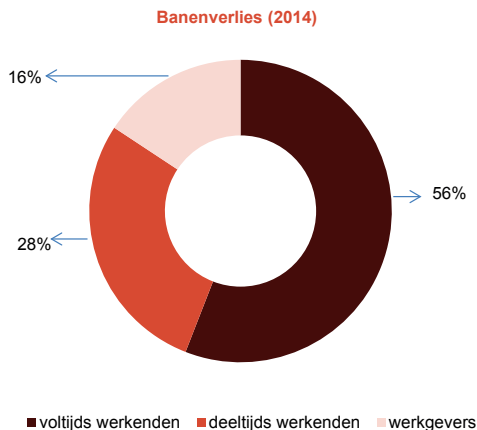
Evolutie van het aantal faillissementen en banenverlies

In totaal verdwenen er 14.223 voltijdse (-5,4%) en 7.214 deeltijdse banen (-4,7%). 3.998 loontrekkende werkgevers (+0,4%) verloren hun baan.

De sterkste daling van het aantal faillissementen was merkbaar in de landbouw. Daar verminderde het aantal faillissementen van 99 naar 80 (-19,2%). Ook in de horeca daalde het aantal faillissementen sterk, tot 2.011 (-11,1%), net zoals in de dienstensector, tot 3.283 faillissementen (-9%).

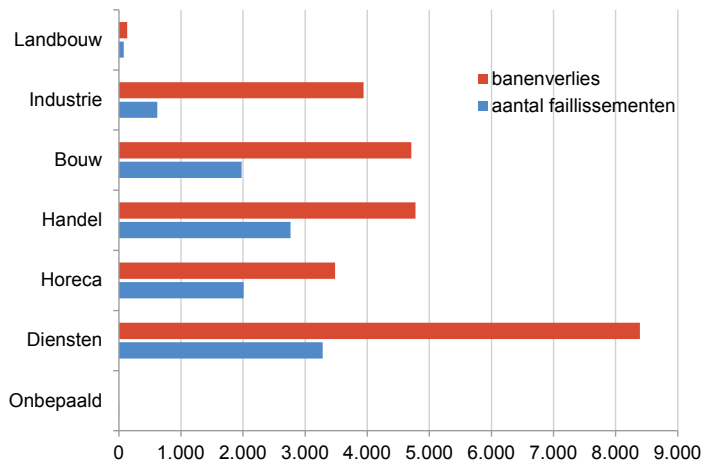
In de handel bedroeg dat aantal 2.766 (-7,6%). Ook de industrie liet een daling van het aantal faillissementen optekenen (-4,9%), net als de bouw (-4,3%).

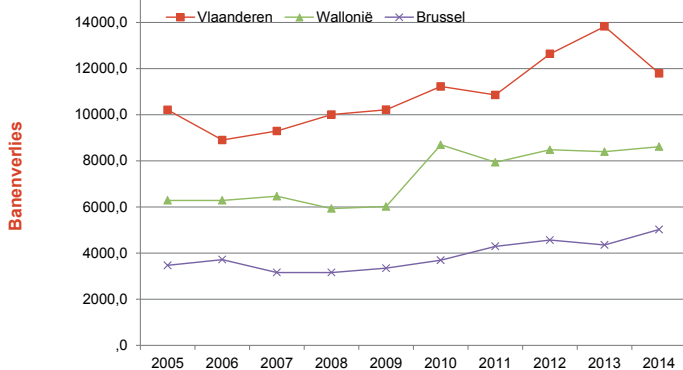
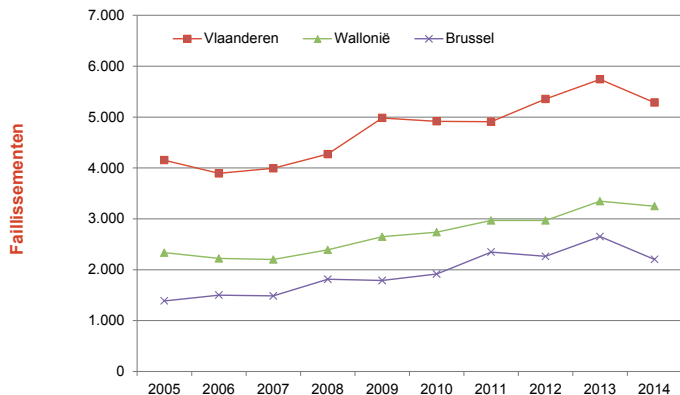
Faillissementen en banenverlies volgens sector in 2014

	Faillissementen	Banenverlies	Gemiddeld banenverlies per faillissement
Landbouw	80	133	1,7
Industrie	617	3941	6,4
Bouwnijverheid	1977	4710	2,4
Handel	2766	4778	1,7
Horeca	2011	3483	1,7
Diensten	3283	8390	2,6
Niet-bepaalde activiteiten	2	-	-

Faillissementen en banenverlies (2014)

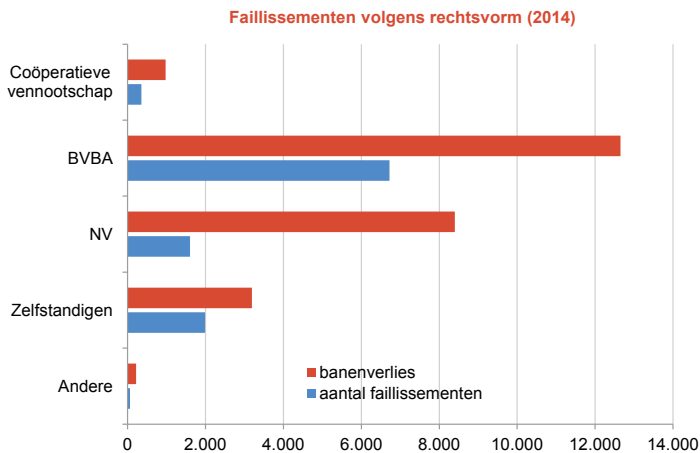
De daling van het aantal faillissementen was aanzienlijk in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (2.203; -16,9%) en in Vlaanderen (5.285; -8%). Wallonië kende een lichtere daling (3.248; -2,9%).

Een opsplitsing van de faillissementen volgens rechtsvorm toont dat bvba's door hun grote aantal bij de meerderheid van de faillissementen betrokken zijn. Nv's laten echter het hoogste banenverlies per faillissement optekenen.

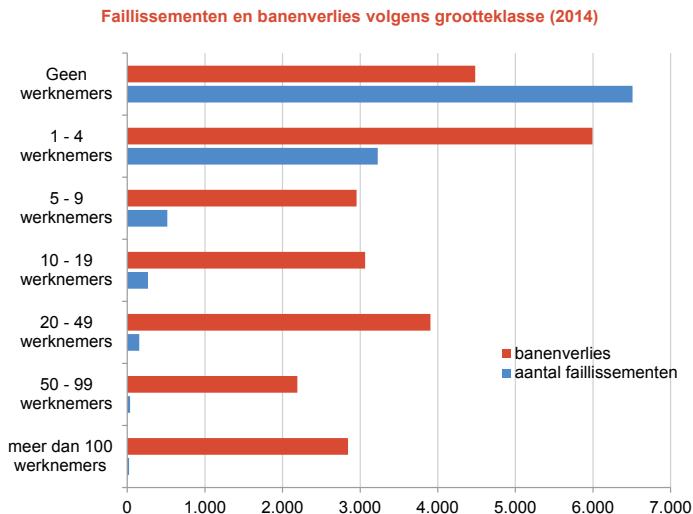
Faillissementen volgens rechtsvorm (2014)

	Faillissementen	Banenverlies	Gemiddeld banenverlies per faillissement
Coöperatieve vennootschap	355	976	2,7
Zelfstandigen	1990	3190	1,6
Nv	1605	8399	5,2
Bvba	6723	12652	1,9
Andere	63	218	3,5

Het voorbije jaar gingen er 24 bedrijven met meer dan 100 werknemers failliet, tegenover 13 in 2013. Daartegenover staat een forse daling van het aantal faillissementen bij bedrijven zonder werknemers (-7,9%).

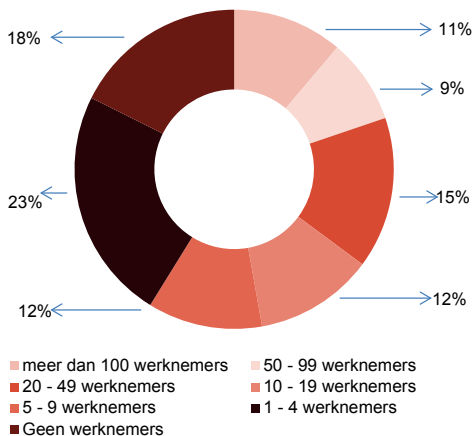
Zoals in 2013 ging meer dan de helft van de banen (53%) verloren bij faillissementen van bedrijven met minder dan 10 werknemers.

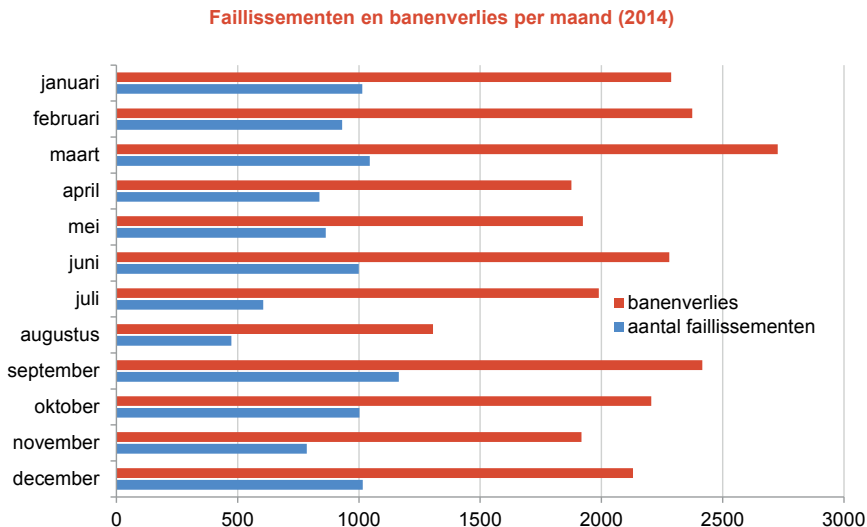
Faillissementen en banenverlies: evolutie 2013-2014

	Faillissementen	Banenverlies
Meer dan 100 werknemers	+84,6%	+34,5%
50-99 werknemers	-21,3%	-17,1%
20-49 werknemers	-13,5%	-2,7%
10-19 werknemers	-17,0%	-15,7%
5-9 werknemers	-11,2%	-8,9%
1-4 werknemers	-8,5%	-3,8%
Geen werknemers	-7,9%	-4,7%

banenverlies volgens grootteklasse (2014)

In 2014 gingen in de maand september de meeste ondernemingen failliet, namelijk 1.165.

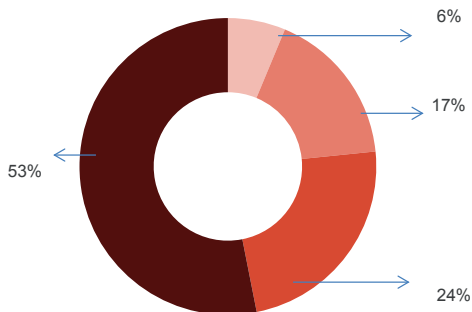
F I Structuur van de ondernemingen

De jaarlijkse structurele ondernemingsstatistieken beschrijven de structuur, het beleid en de prestaties van de ondernemingen volgens hun economische activiteit. Ze brengen de niet-financiële marktgerichte economie in beeld, meer bepaald de industrie, de bouw, de handel en heel wat dienstenactiviteiten. De structurele ondernemingsstatistieken zijn gebaseerd op enquêtegegevens en administratieve gegevens uit een steekproef van ondernemingen. Grote ondernemingen worden jaarlijks exhaustief ondervraagd.

De Belgische niet-financiële marktgerichte economie telde in 2013 565.802 ondernemingen en 2.709.917 werkzame personen.

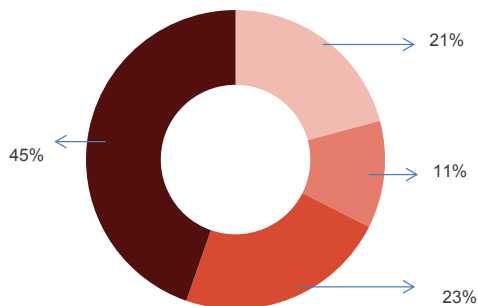
53% van alle ondernemingen en 45% van de werkzame personen zijn terug te vinden in de dienstensector. De handel is de tweede grootste sector zowel qua aantal ondernemingen (24%) als qua tewerksstelling (23%). De industrie is de kleinste sector op vlak van aantal ondernemingen (6%) maar niet op vlak van het aantal werkzame personen (21%). In de industriële sector werken er per onderneming gemiddeld meer personen dan in andere

Ondernemingen (2013)

■ Industrie ■ Bouw ■ Handel ■ Diensten

Werkzame personen (2013)

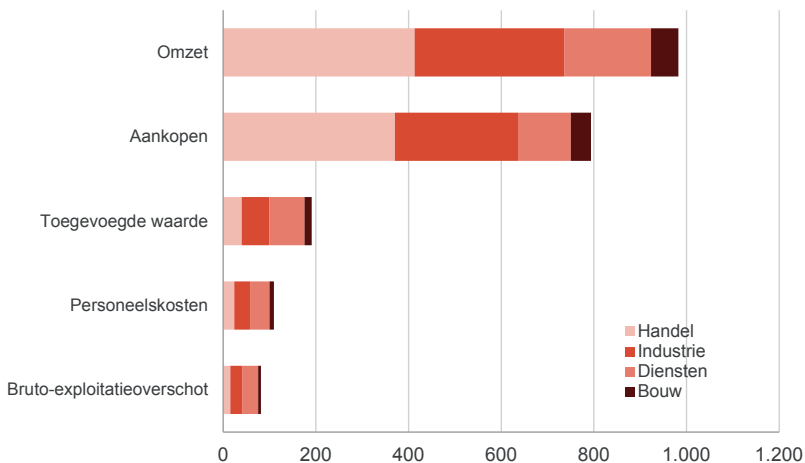

■ Industrie ■ Bouw ■ Handel ■ Diensten

sectoren, namelijk 15,9. Voor de handel is dat 4,7, voor diensten 4,0 en voor bouwondernemingen 3,2.

De totale waarde van de omzet en de aankopen is het grootst voor de handel (respectievelijk 413 en 371 miljard euro), terwijl de dienstensector de grootste toegevoegde waarde, personeelskosten en het grootste bruto-exploitatietoetschot vertegenwoordigt (respectievelijk 76 miljard euro, 42 miljard euro en 34 miljard euro). Voor al die indicatoren is het aandeel van de bouwsector het kleinst.

Omzet, aankopen, toegevoegde waarde, personeelskosten en bruto-exploitatietoetschot, per sector in 2013 (in miljard €)

Aankopen omvatten de waarde van alle goederen en diensten die zijn gekocht voor wederverkoop of voor verbruik in het productieproces.

De omzet omvat de totale waarde van de marktverkoop van goederen en diensten aan derden.

De toegevoegde waarde komt ongeveer overeen met het verschil tussen de omzet en de aankopen.

De personeelskosten komen overeen met de beloning die de werkgever uitkeert aan werknemers voor het werk dat ze verricht hebben, inclusief daarop betaalde belastingen en sociale premies.

Het bruto-exploitatieoverschot wordt verkregen door van de toegevoegde waarde de personeelskosten af te trekken. Het is dus het overschot dat voortvloeit uit de bedrijfsactiviteiten na betaling van de ingezette arbeid. Het gaat om het saldo dat beschikbaar is om belastingen te betalen, de huidige investeerders te belonen (rente of dividend) en nieuwe investeringen te financieren.

De totale waarden voor de toegevoegde waarde en de personeelskosten worden vaak gelinkt aan werkgelegenheidsindicatoren, die worden uitgedrukt per capita.

Personeelskosten worden gelinkt aan het aantal werknemers, toegevoegde waarde aan het aantal werkzame personen. Het aantal werkzame personen omvat zowel werknemers als niet-betaalde werkzame personen zoals werkzame vennoten, nietbetaalde meewerkende gezinsleden, enzovoort.

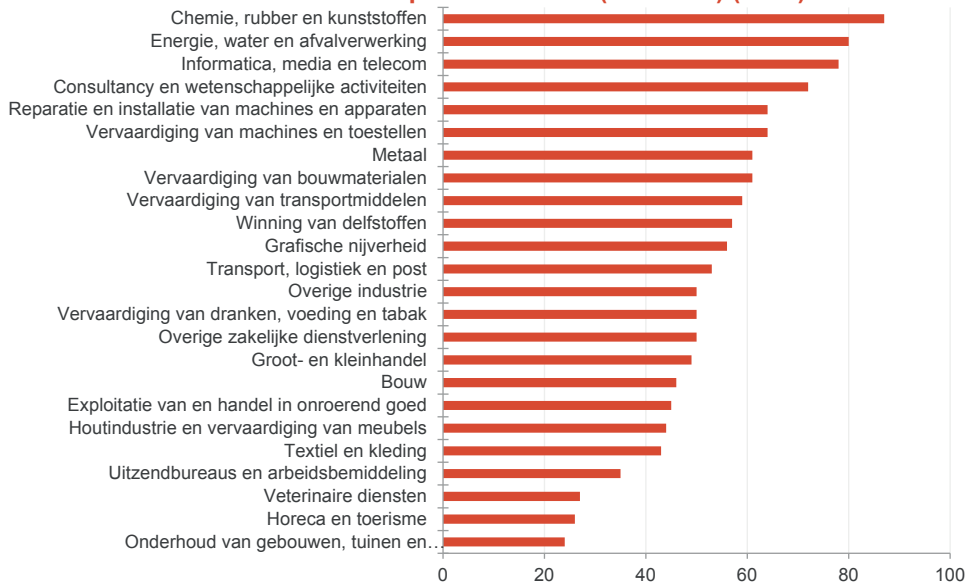
De toegevoegde waarde per werkzame persoon is gemiddeld 71.000 euro per werkzame persoon, gaande van 28.000 euro voor onderhoud van gebouwen, tuinen en landschapsverzorging tot 223.000 euro voor energie, water en afvalverwerking. De dienstensector is op dat vlak bijzonder divers: de hoogste toegevoegde waarde per persoon is terug te vinden in de sector 'informatica, media en telecom', de laagste toegevoegde waarde per persoon in de sector 'onderhoud van gebouwen, tuinen en landschapsverzorging'. Ook in de industrie is er een grote diversiteit qua toegevoegde waarde per werkzame persoon, met een hoge toegevoegde waarde in de sector 'chemie, rubber en kunststoffen' en een lage toegevoegde waarde in de sector 'textiel en kleding'.

De gemiddelde personeelskosten zijn het laagst voor de sector 'onderhoud van gebouwen, tuinen en landschapsverzorging' (24.000 euro) en het hoogst voor de sector 'chemie, rubber en kunststoffen' (87.0000 euro), met een gemiddelde van 52.000 euro per werknemer. Wat opvalt, is dat sectoren met een hoge toegevoegde waarde per werkzame persoon meestal ook hoge personeelskosten hebben, en vice versa.

Toegevoegde waarde per werkzame persoon (in 1000 €) (2013)

Personeelskosten per werknemer (in 1000 €) (2013)

● ● ● ● Vastgoed
en bouw

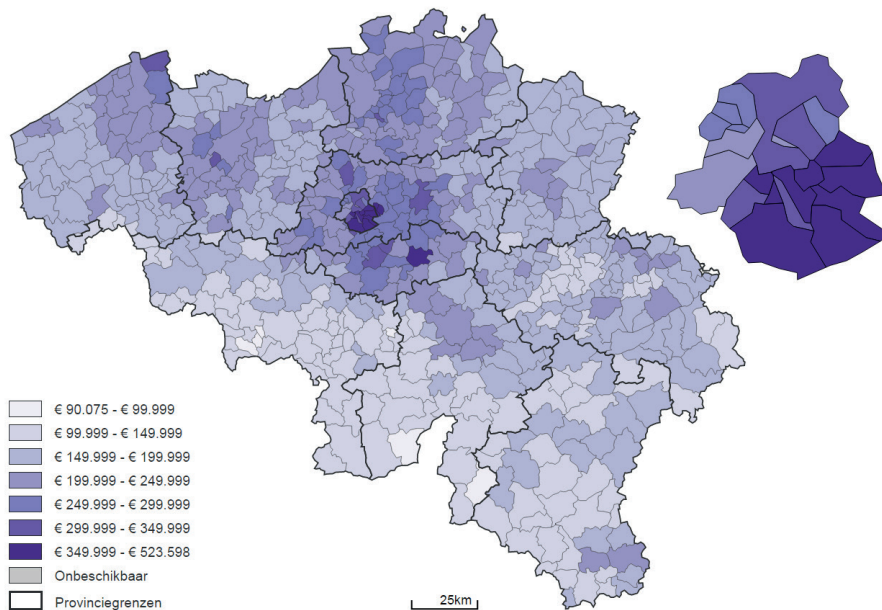
A | Vastgoedprijzen

In 2014 kostte een woonhuis gemiddeld 199.868 euro. Voor een villa moest 333.736 euro neergeteld worden. Een doorsnee-appartement was voor 209.516 euro te krijgen. De prijs van bouwgrond bedroeg gemiddeld 117,1 euro/m². Sinds 1975 is de gemiddelde verkoopprijs van een gewoon woonhuis toegenomen met factor 10,7, terwijl het algemene prijsniveau (consumptieprijsindex) over die periode is toegenomen met factor 3,6. Met andere woorden, in de laatste 39 jaar zijn gewone woonhuizen ongeveer drie keer zo snel in waarde gestegen als de prijzen van de producten die in de korf van de consumptieprijsindex zitten.

Transacties en gemiddelde prijzen van de verkoop van vastgoed

	1975	2000	2005	2010	2013	2014
Gewone woonhuizen						
- aantal transacties	51.561	69.082	69.245	65.785	62.772	66.712
- gemiddelde prijs (€)	18.765	79.661	131.954	181.015	197.676	199.868
Villa's, bungalows, landhuizen						
- aantal transacties	2.696	7.977	16.645	17.769	18.020	19.477
- gemiddelde prijs (€)	67.074	266.927	262.650	319.644	331.652	333.736
Appartementen, flats, studio's						
- aantal transacties	16.081	30.047	33.029	44.540	43.398	44.179
- gemiddelde prijs (€)	30.011	88.943	141.304	189.795	207.926	209.516
Bouwgronden						
- aantal transacties	49.002	27.175	26.940	19.850	16.295	15.822
- gemiddelde prijs (€/m ²)	8,8	38,5	71,3	102,7	111,8	117,1

Verkoop gewone woonhuizen in 2014 - gemiddelde prijs

De kaart hierboven visualiseert de gemiddelde prijzen voor gewone woonhuizen per gemeente tijdens het volledige jaar 2014: hoe donkerder de kleur, hoe hoger de gemiddelde prijs.

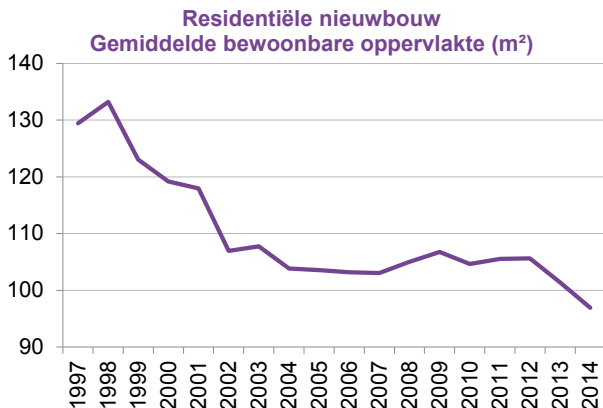
In het Vlaams Gewest is de duurste gemeente Kraainem, met gemiddeld 362.879 euro voor een gewoon woonhuis. De goedkoopste Vlaamse gemeente is Ronse (136.803 euro). In het Waals Gewest is de duurste gemeente Chaumont-Gistoux (397.738 euro) en de goedkoopste gemeente Bièvre (90.075 euro). In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is Sint-Pieters-Woluwe de duurste gemeente (523.598 euro) en Sint-Jans-Molenbeek de goedkoopste, met 240.102 euro.

B I Bouwvergunningen

Het aantal uitgereikte bouwvergunningen voorspelt de toekomstige bouwactiviteit.

In 2014 was er bij de nieuwbouw een stijging van 5,1% voor de eengezinswoningen en een stijging van 14,8% voor de appartementen. Renovatie van woongebouwen kent een toename van 0,4%.

Bij niet-woongebouwen is er een stabilisatie van nieuwbouw (+0,0%) en een daling van het aantal renovaties (-2,1%).

Bouwvergunningen						
	2009	2010	2011	2012	2013	2014
A. Nieuwbouw						
Woongebouwen						
Aantal woongebouwen	24.526	27.110	23.624	24.773	23.849	25.373
- Brussels Hoofdst. Gewest	241	226	181	226	234	274
- Vlaams Gewest	16.476	18.775	16.020	17.212	16.922	18.694
- Waals Gewest	7.809	8.109	7.423	7.335	6.693	6.405
Aantal woningen	45.456	49.872	44.352	46.812	49.058	54.254
- Aantal eengezinswoningen	21.680	24.147	20.979	21.975	21.058	22.122
- Aantal appartementen	23.776	25.725	23.373	24.837	27.999	32.132
Gemiddelde bewoonbare oppervlakte per woning (m ²)	107	105	106	106	101	96
Niet-woongebouwen						
Aantal niet-woongebouwen	4.426	4.753	4.593	4.536	4.458	4.459
B. Renovatie						
Aantal verbouwingen van woongebouwen	27.750	28.888	27.017	26.561	27.277	27.387
Aantal verbouwingen van niet-woongebouwen	5.226	5.252	5.185	4.914	4.728	4.627

C I Inventaris van de gebouwen in België

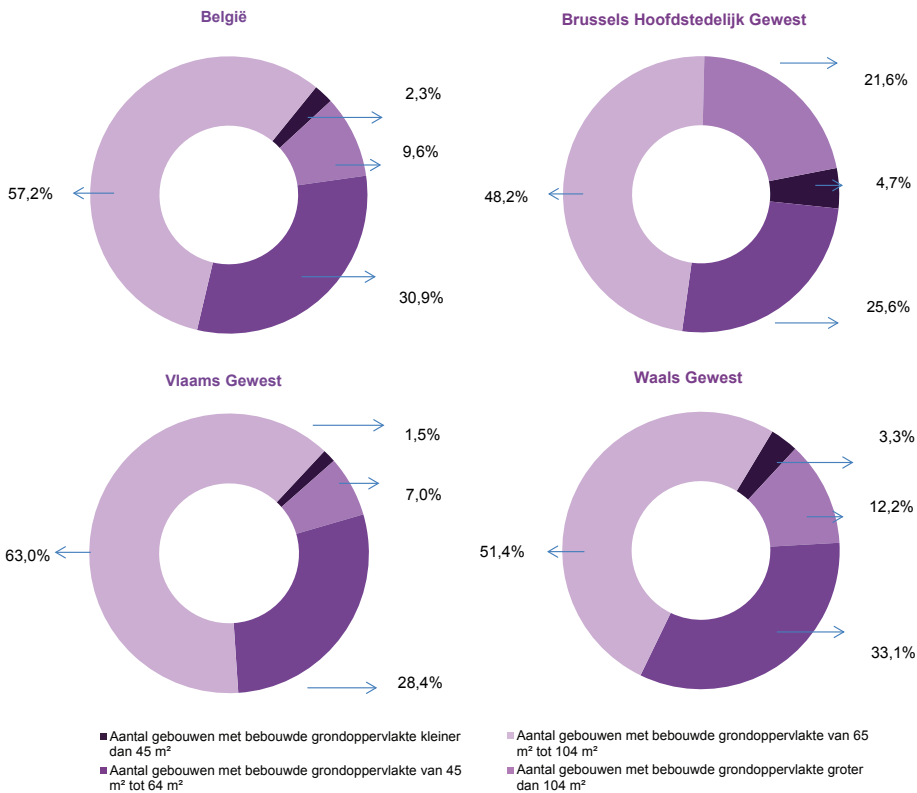
België telde op 1 januari 2014 4.455.157 gebouwen. Sinds 1995 is het aantal gebouwen in België met 11,6% gestegen. Het aantal woningen is in dezelfde tijdspanne met 19,1% toegenomen tot 5.276.876. In het Vlaams Gewest zijn er 20,4% meer woningen en 12,3% meer gebouwen. In het Waals Gewest zijn er 19,1% meer woningen en 11,8% meer gebouwen. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest valt de toename van het aantal gebouwen in vergelijking met de twee andere gewesten minder uit (0,8%), maar het woningbestand is er wel met 12,1% toegenomen.

Gebouwenpark, België en gewesten (2014)

	Brussels Hoofdst. Gewest	Vlaams Gewest	Waals Gewest	België
Aantal gebouwen	194.250	2.626.744	1.634.163	4.455.157
Aantal gebouwen opgericht na 1981	11.706	762.190	313.235	1.087.131
Aantal gebouwen met bebouwde grondoppervlakte kleiner dan 45 m ²	6.875	33.736	43.430	84.041
Aantal gebouwen met bebouwde grondoppervlakte van 45 m ² tot 64 m ²	37.317	153.007	160.930	351.254
Aantal gebouwen met bebouwde grondoppervlakte van 65 m ² tot 104 m ²	70.352	620.423	435.934	1.126.709
Aantal gebouwen met bebouwde grondoppervlakte groter dan 104 m ²	31.506	1.374.057	678.028	2.083.591
Aantal gebouwen uitgerust met centrale verwarming of airconditioning	114.338	1.640.575	824.171	2.579.084
Aantal woonegelegenheden	558.345	3.069.975	1.648.556	5.276.876

De leeftijd van de gebouwen verschilt sterk van gewest tot gewest. In Vlaanderen is 29% van de gebouwen na 1981 opgetrokken, terwijl dat in Wallonië 19,1% bedraagt en in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest slechts 6%.

Gebouwenpark volgens bebouwde grondoppervlakte (2014)

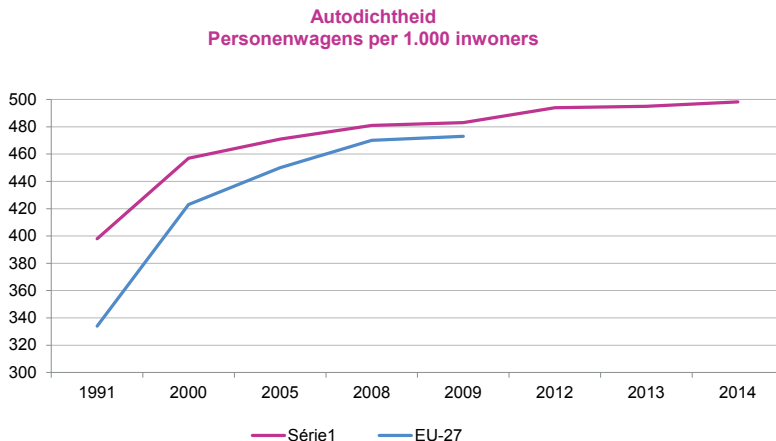

● ● ● ● ● Mobiliteit
en vervoer

A | Voertuigen

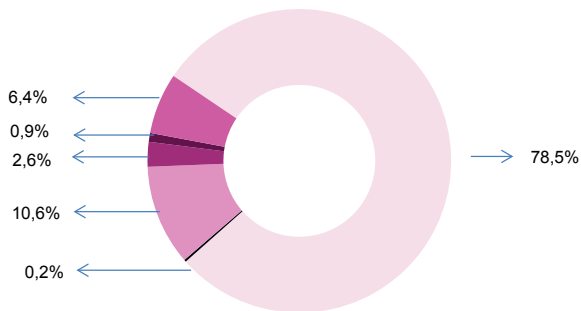
Vergeleken met 2002 is het totale voertuigenpark – inclusief motorrijwielen – gestegen met 19,7% in 2014, en het aantal personenwagens met bijna 16%. In vergelijking met 1 augustus 2013 is het totale voertuigenpark en het aantal personenwagens respectievelijk maar met +1,2% en +1,1% gestegen.

In 1977 telde België één wagen per 3,55 inwoners. Vandaag neigt dat cijfer naar één wagen per twee inwoners: er zijn dus steeds meer voertuigen op onze wegen. Op tien jaar tijd is de autodichtheid met bijna 25% gestegen. De autodichtheid in België is lichtjes hoger dan het Europese gemiddelde en sluit aan bij de cijfers van onze buurlanden.

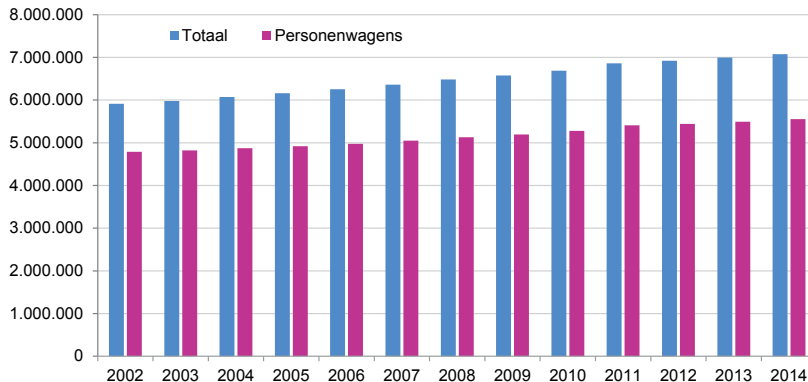
Personenwagens vertegenwoordigen 78,5% van het voertuigenpark, voertuigen voor goederenvervoer 10,6% en motorrijwielen 6,4%.

Voertuigenpark (2014)

- Personenwagens
- Autobussen en autocars
- Goederenvervoer (vrachtwagens, trekkers, bestelwagens)
- Landbouwtrekkers
- Speciale voertuigen
- Motorrijwielen

Evolutie van het voertuigenpark

Grootte van het voertuigenpark

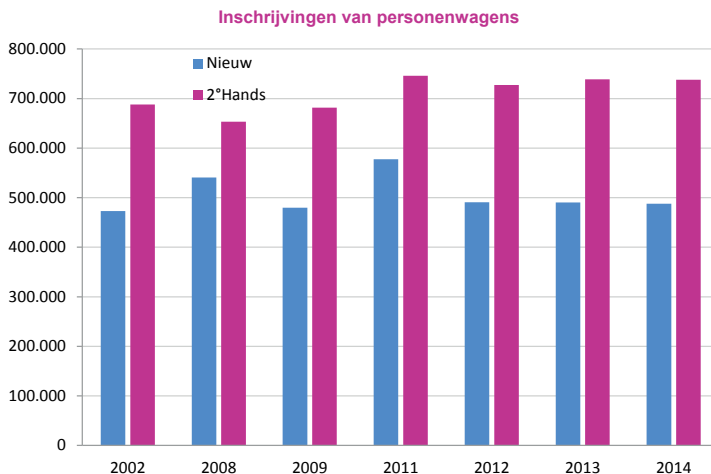
Op 1 augustus van het jaar	2002	2010	2013	2014	Evolutie 2014/2002	Evolutie 2014/2013
Totaal voertuigenpark	5.913.747	6.689.065	6.993.767	7.076.238	+19,7%	+1,2%
Personenwagens	4.787.359	5.276.283	5.493.472	5.555.499	+16,0%	+1,1%
Autobussen en autocars	14.769	16.226	15.822	15.976	+8,2%	+1,0%
Voertuigen voor goederenvervoer	540.637	690.837	739.402	752.266	+39,1%	+1,7%
Trekkers	46.789	46.673	45.000	44.693	-4,5%	-0,7%
Landbouw-trekkers	162.687	177.989	183.638	184.722	+13,5%	+0,6%
Speciale voertuigen	55.996	62.142	65.640	66.570	+18,9%	+1,4%
Motorrijwielen	305.510	418.915	450.793	456.512	+49,4%	+1,3%
Inwoners per personenauto op 1 augustus	2,150	2,076	2,020	2,010	-6,5%	-0,5%

Toelichting: Voertuigen voor goederenvervoer zijn vrachtwagens, bestelwagens, terreinwagens en tankwagens. Trekkers zijn bedrijfsmotorvoertuigen waaraan opleggers (voertuig zonder voorste as) gekoppeld worden. Speciale voertuigen zijn trage voertuigen waarvan de afmetingen en het gewicht de toegelaten maximumwaarden overschrijden. De hoogst toegelaten massa bedraagt in België 44 ton. De voertuigen van die categorie mogen dus enkel op de openbare weg onder strikte voorwaarden. Motorrijwielen zijn alle motorrijwielen die 40 km/u of sneller rijden. Dat zijn alle motorfietsen en de meeste bromfietsen.

De inschrijvingen van nieuwe voertuigen kenden na een stijging in 2010 en 2011 een terugval in 2012 en 2013 tot op het peil van 2009. Het aantal inschrijvingen van nieuwe personenwagens en trekkers daalde licht in 2014 vergeleken met 2013. Vracht en bestelwagens, landbouw trekkers, autobussen en autocars kenden een relatieve stijging in 2014.

De inschrijvingen van tweedehandsvoertuigen stijgen onafgebroken sinds 2008 en dit voor de verschillende voertuigcategorieën.

De toename van het aantal landbouwtrekkers in 2013 en 2014 is te wijten aan de herinschrijving van de voertuigen (invoering van de rode G-plaat).

Inschrijvingen motorvoertuigen

	2002	2012	2013	2014	Evolutie 2014/2002	Evolutie 2014/2013
Inschrijvingen nieuwe voertuigen	556.854	582.772	577.423	575.547	+3,4%	-0,3%
Personenwagens	472.830	490.711	490.369	487.711	+3,1%	-0,5%
Autobussen en autocars	1.080	702	765	1.142	+5,7%	+49,3%
Voertuigen voor goederenvervoer	53.322	58.803	56.850	57.057	+7,0%	+0,4%
Trekkers	4.649	4.315	4.261	4.177	-10,2%	-2,0%
Landbouwtrekkers	3.419	3.377	3.252	3.588	+4,9%	+10,3%
Motorrijwielen	21.554	24.864	21.926	21.872	+1,5%	-0,2%
Inschrijvingen van tweedehands- voer- tuigen	776.377	831.495	865.785	895.673	+15,4%	+3,5%
Personenwagens	688.134	727.403	738.926	738.094	+7,3%	-0,1%
Autobussen en autocars	864	745	794	798	-7,6%	+0,5%
Voertuigen voor goederenvervoer	76.953	91.164	93.262	98.342	+27,8%	+5,4%
Trekkers	4.359	3.772	3.260	3.199	-26,6%	-1,9%
Landbouwtrekkers	6.067	8.411	29.543	55.240	+810,5%	+87,0%

Toelichting: Voertuigen voor goederenvervoer zijn vrachtwagens, bestelwagens, terreinwagens en tankwagens. Trekkers zijn bedrijfsmotorvoertuigen waaraan opleggers (voertuig zonder voorste as) gekoppeld worden. Motorrijwielen zijn alle motorrijwielen die 40 km/u of sneller rijden. Dat zijn alle motorfietsen en de meeste bromfietsen. Motorrijwielen zijn niet inbegrepen bij de tweedehandsvoertuigen.

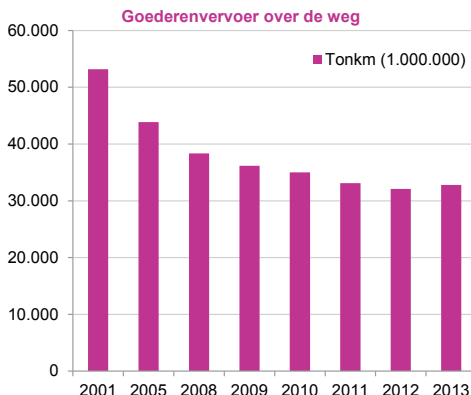
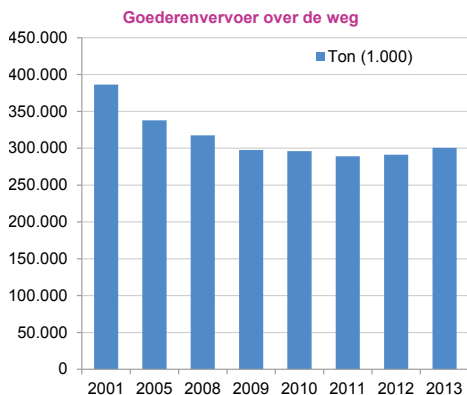
B | Goederenvervoer over de weg

Het goederenvervoer over de weg door voertuigen die in België zijn ingeschreven – vrachtwagens en trekkers met minstens 1 ton nuttig laadvermogen – daalde vanaf 2000 voor het aantal vervoerde ton en voor de gepresteerde tonkilometers.

Ten opzichte van 2012 steeg het aantal vervoerde ton in 2013 (+3%) en het aantal tonkilometer lichtjes (+2%). Vergeleken met 2001 was er in 2013 respectievelijk een daling van 22% en 38%.

Goederenvervoer over de weg door in België ingeschreven voertuigen

	Eenheid	2001	2005	2010	2012	2013	2013/ 2012	2013/ 2001
Ton	1.000 t	386.380	337.863	296.149	291.343	300.563	3,2%	-22,2%
Tonkm	mln tkm	53.158	43.846	35.001	32.105	32.795	2,1%	-38,3%

C | Zeevaart

Zeevaart						
	2010	2011	2012	2013	2014	2014 /2013
Binnengekomen zeeschepen (a)	28.812	28.306	26.795	25.000	24.540	-1,84%
Vertrokken zeeschepen (a)	29.640	29.262	27.649	25.439	25.503	0,25%
Ladingen (x 1.000 t)	100.794	102.543	101.789	104.157	111.544	7,09%
Lossingen (x 1.000 t)	125.561	128.375	120.705	122.724	125.815	2,52%
Ontscheppte passagiers (x 1.000)	300	243	229	236	219	-7,20%
Ingeschepte passagiers (x 1.000)	310	254	237	232	218	-6,03%

(a) Inclusief extracommunautaire doorvoer.

De zeevaart blijft een belangrijke sector voor ons land en een indicator voor de toestand van de economie. In 2009 werd de economische crisis zwaar gevoeld, maar in 2010 en 2011 volgde er een herstel. Na een dipje in 2012 namen de volumes in 2013 en 2014 terug toe.

Het passagiersvervoer (cruise-passagiers niet inbegrepen) blijft achteruit gaan omwille van het succes van de Eurostar en het verminderde ferryaanbod.

D | Verkeersongevallen

In 2013 werden er 41.279 verkeersongevallen met slachtoffers geteld, met een totaal van 54.691 slachtoffers. 724 mensen verloren het leven binnen de 30 dagen na het ongeval. Dat betekent een daling van 6,7% in het aantal ongevallen en van 6,6% in het aantal slachtoffers, vergeleken met de resultaten van 2012.

Verkeersslachtoffers: aantal doden per miljoen inwoners

	1998	2005	2010	2011	2012	2013
Europese Unie	123	93	63	61	56	51
België	147	104	77	78	70	64
Duitsland	95	65	45	49	44	42
Frankrijk	153	85	62	61	56	53
Luxemburg	135	102	64	64	66	65
Nederland	68	46	32	33	34	28
Verenigd Koninkrijk	61	56	30	31	29	28

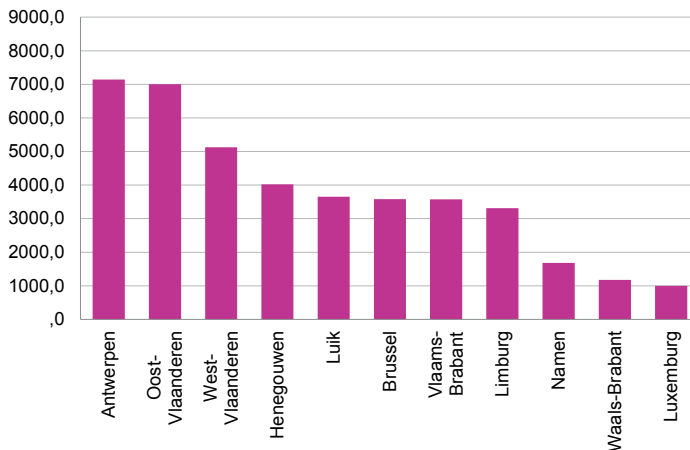
Verkeersslachtoffers: aantal doden in absolute cijfers

	1998	2005	2010	2011	2012	2013
Europese Unie	58.982	45.346	31.000	30.300	28.100	25.938
België	1.500	1.089	840	862	770	724
Duitsland	7.792	5.361	3.648	4009	3.600	3.339
Frankrijk	8.920	5.318	3.992	3963	3.653	3.268
Luxemburg	57	46	32	33	34	45
Nederland	1.066	750	537	546	562	476
Verenigd Koninkrijk	3.581	3.336	1.905	1960	1.802	1.770

Het aantal doden daalde met 6%, terwijl het aantal zwaar- en lichtgewonden met respectievelijk 6,3% en 6,6% afnam. Het jaar 2013 bevestigt de neerwaartse trend van de laatste jaren wat het aantal doden op de Belgische wegen betreft. Zo komen we steeds dichterbij de doelstellingen die de Staten-Generaal van de Verkeersveiligheid vastlegde.

Tijdens de Staten-Generaal van de Verkeersveiligheid op 11 mei 2011 heeft België de doelstelling vooropgesteld om het aantal doden op de weg tussen 2010 en 2020 met de helft te verminderen. Het tussentijdse doel is maximum 630 doden in 2015 om uiteindelijk te geraken tot 420 doden in 2020.

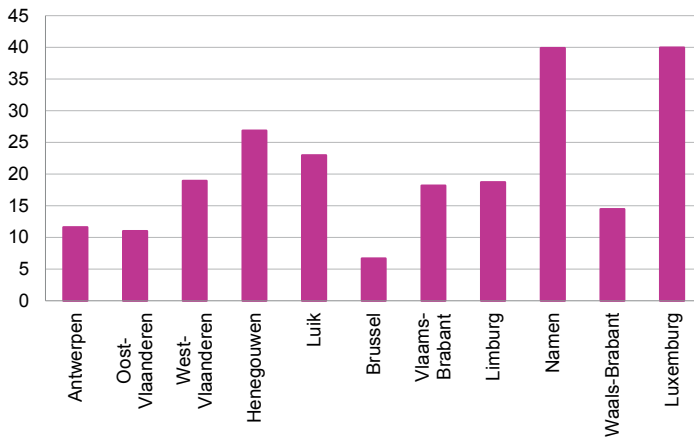
Aantal verkeersongevallen per provincie 2013

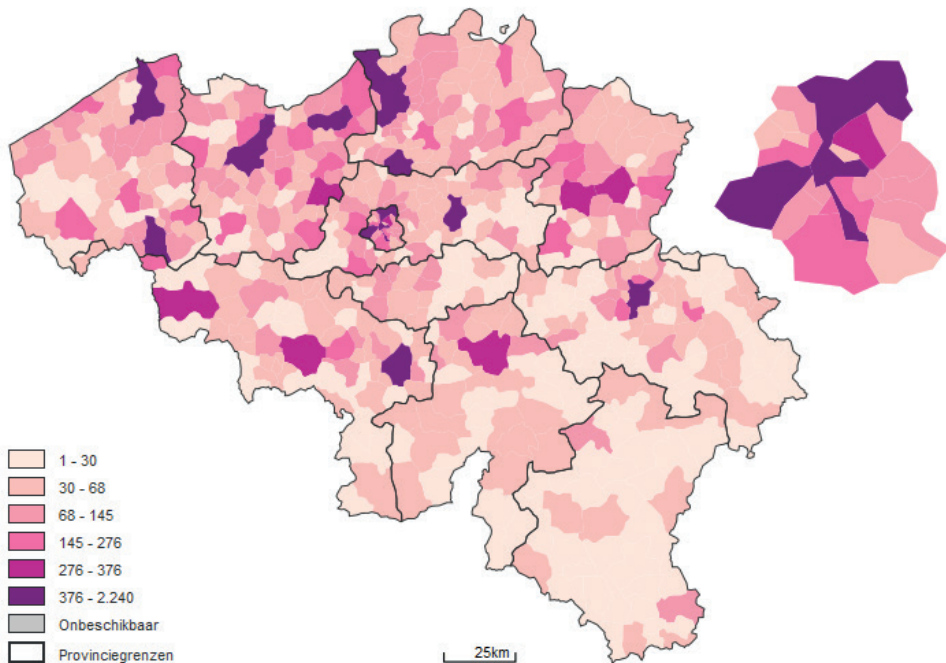
Er bestaat een sterke schommeling van het aantal ongevallen volgens de plaats. De provincies Antwerpen, Oost- en West-Vlaanderen kennen een hoger aantal ongevallen.

De provincies Henegouwen, Namen en Luxemburg vallen dan weer op door de ernst van de ongevallen en een groter aantal overlijdens per duizend ongevallen.

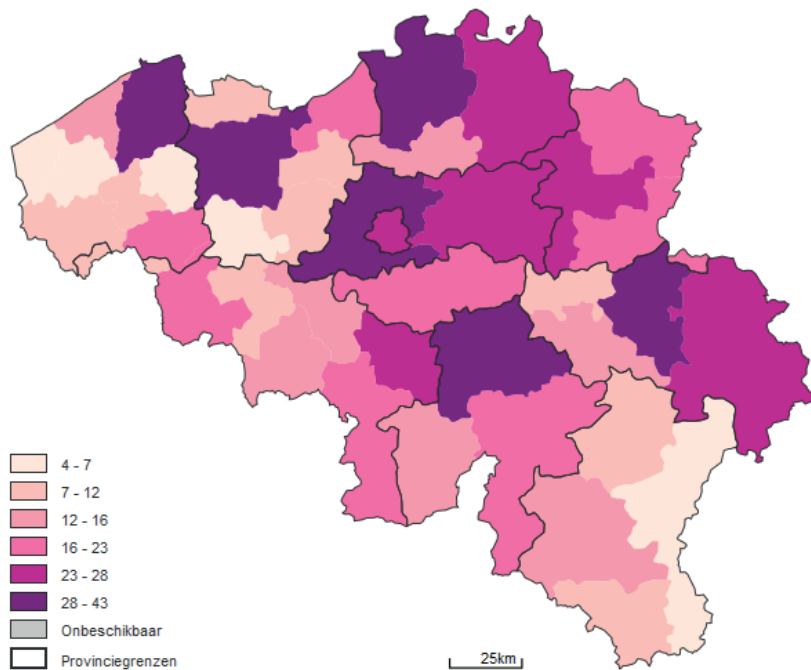
Aantal doden per duizend verkeersongevallen per provincie 2013

Verkeersongevallen per gemeente in 2013

Aantal doden 30 dagen per arrondissement in 2013

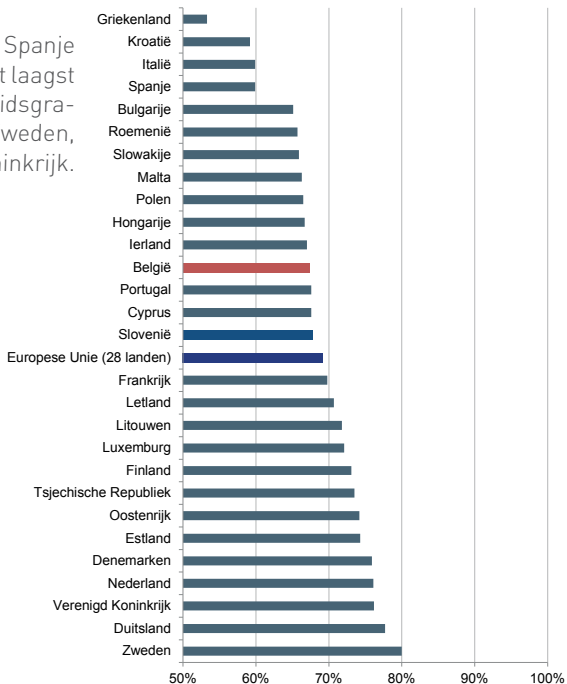
● ● ● ● ● Samenleving

A | Werkgelegenheid en werkgelegenheidsgraad

In 2014 was in België 67,3% van de 20 tot 64-jarigen aan het werk. De Belgische werkgelegenheidsgraad ligt daarmee lager dan het Europese gemiddelde dat 69,2% bedraagt.

In Griekenland, Kroatië, Italië en Spanje was de werkgelegenheidsgraad het laagst terwijl de hoogste werkgelegenheidsgraden werden waargenomen in Zweden, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk.

Werkgelegenheidsgraad 20-64-jarigen - 2014

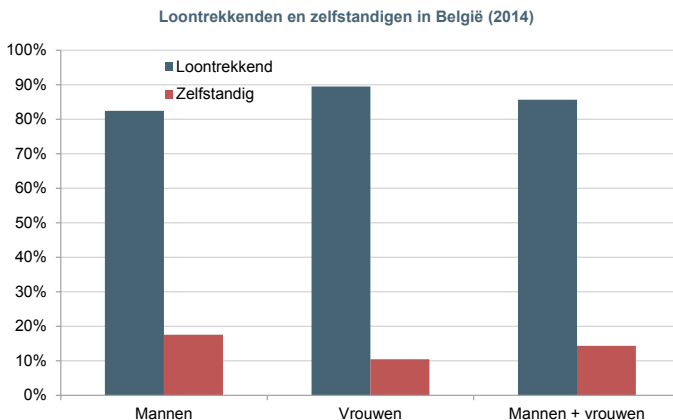
De werkgelegenheidsgraad verschilt sterk naargelang de leeftijdsgroep. Bij jongeren van 15 tot en met 24 jaar ligt hij met 23,2% het laagst. Van alle personen van 25 tot en met 49 jaar is ongeveer 80% aan het werk.

In de leeftijdsgroep van 50 tot en met 64 jaar werkt 54,7%. De laatste 10 jaar is de werkgelegenheidsgraad van 50-64-jarigen sterk gestegen.

Werkgelegenheidsgraad naar leeftijdsgroep			
	2004	2009	2014
15-24 jaar	27,8%	25,3%	23,2%
25-49 jaar	79,5%	81,2%	79,9%
50-64 jaar	43,5%	49,1%	54,7%
Totaal (15-64 jaar)	60,3%	61,6%	61,9%

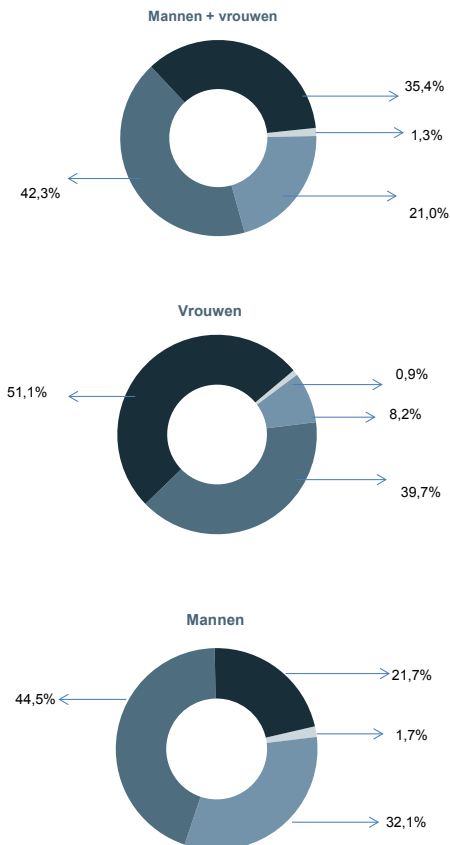
Van het totaal aantal personen met een job in België (meer dan 4,5 miljoen) werken 3.880.000 personen als loontrekkende en 664.000 als zelfstandige.

Mannen werken vaker als zelfstandige dan vrouwen: bijna 18% van de werkende mannen is zelfstandig tegenover een kleine 11% van de vrouwen. In absolute cijfers oefenen bijna dubbel zoveel mannen een zelfstandige job uit als vrouwen. Het gaat concreet om 435.000 mannen en 229.000 vrouwen.

Werkgelegenheid per sector

De tertiaire of dienstensector telt het grootste aantal werkende personen. In 2014 had 42,3% van alle werkenden een job in de dienstensector. Ook de quartaire of non-profitsector is populair, met 35,4% van de totale werkgelegenheid. Ruim 1 werkende op 5 werkt in de secundaire of productiesector en amper 1,3% in de landbouw of visserij (primaire sector).

De verdeling van de werkende bevolking volgens sector verschilt sterk naargelang het geslacht. Vrouwen treffen we vaker dan mannen aan in de quataire sector. Meer dan de helft van de werkende vrouwen is er tewerkgesteld. Het gaat onder andere om jobs in de gezondheidszorg, onderwijs en openbaar bestuur.

Daarnaast vinden we bijna 40% van de werkende vrouwen in de dienstensector. Jobs in de landbouw en de industrie zijn minder in trek bij vrouwen.

44,5% van de mannen met een job werkt in de dienstensector. Op de tweede plaats komt de productiesector met een aandeel van 32,1%. Die productiesector is veel belangrijker bij mannen dan bij vrouwen. Anderzijds vinden we mannen veel minder vaak dan vrouwen terug in de non-profit-sector. Minder dan 2% van de werkende mannen werkt in de landbouw of visserij.

■ primaire sector ■ secundaire sector
■ tertiaire sector ■ quataire sector

De meest voorkomende beroepen in België zijn administratief medewerkers (algemeen), verkopers en verkoopsassistenten, huishoudelijke hulpen en schoonmakers bij gezinnen, schoonmakers in hotels, kantoren en dergelijke, en leraren in algemene vakken in het secundair onderwijs.

Bij mannen komt een job als vrachtwagenchauffeur het vaakst voor. Bij vrouwen treffen we het meest het beroep van huishoudelijke hulp en schoonmaakster in particuliere huishoudens aan.

Meest voorkomende beroepen (mannen + vrouwen) 2014

1. Administratief medewerkers, algemeen	161.692
2. Verkopers en verkoopsassistenten	133.591
3. Schoonmakers in hotels, kantoren en dergelijke accommodatie	128.270
4. Huishoudelijke hulpen en schoonmakers in particuliere huishoudens	124.274
5. Leraren in algemene vakken in het secundair onderwijs	95.673

Meest voorkomende beroepen bij mannen 2014

1. Vrachtwagenchauffeurs	66.341
2. Magazijniers	55.434
3. Administratief medewerkers, algemeen	46.415
4. Timmerlui en schrijnwerkers	41.492
5. Managers op het gebied van verkoop en marketing	38.053

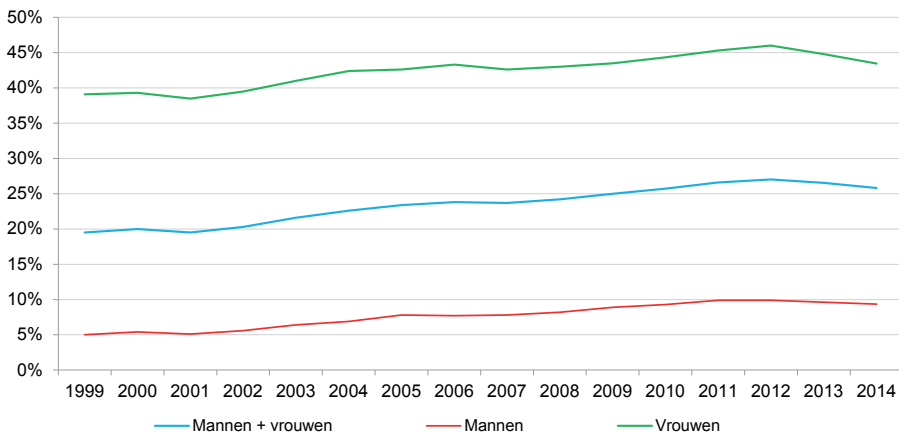
Meest voorkomende beroepen bij vrouwen 2014

1. Huishoudelijke hulpen en schoonmakers in particuliere huishoudens	121.950
2. Administratief medewerkers, algemeen	115.277
3. Schoonmakers in hotels, kantoren en dergelijke accommodatie	107.129
4. Verkopers en verkoopsassistenten	96.038
5. Verzorgenden in ziekenhuizen, verpleeginstellingen en dergelijke instellingen	65.665

Deeltijds werken was jaren in opmars maar sinds 2013 daalt het percentage deeltijdse werknemers licht en dit zowel bij vrouwen als mannen.

In 1999 werkte 19,5% van alle loontrekkenden deeltijds. Dit percentage liep op tot 27% in 2012 maar daalde naar 26,5% in 2013 en 25,8% in 2014. Deeltijds werken blijft vooral populair bij vrouwen. Zo werkt in 2014 43,5% van alle loontrekkende vrouwen deeltijds tegenover 9,4% van de loontrekkende mannen.

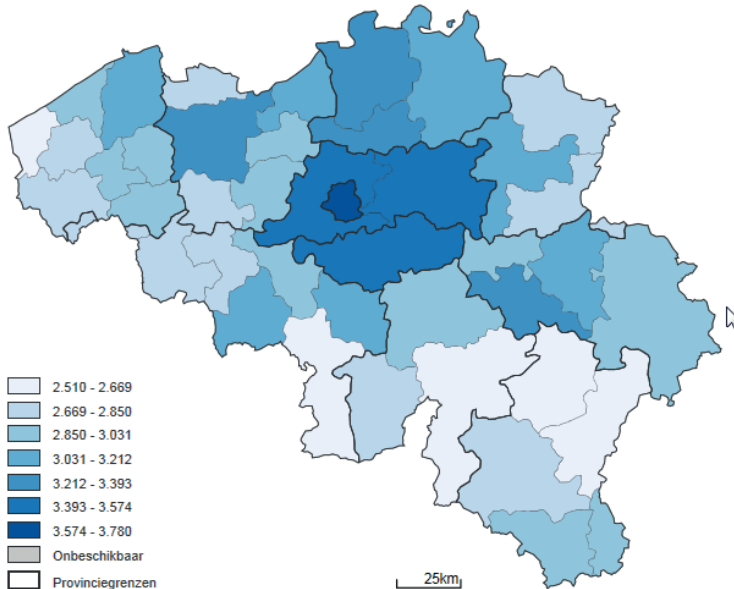
Evolutie van het aandeel van deeltijdse arbeid bij loontrekkenden (1999-2014)

BI Loon

Een voltijds tewerkgestelde werknemer verdient in België gemiddeld 3.300 euro bruto per maand. De omvang van het loonzakje verschilt echter aanzienlijk tussen de verschillende arrondissementen. Met een gemiddeld bedrag van 3.813 euro worden de hoogste lonen in Brussel uitbetaald. Ook in de arrondissementen rond de hoofdstad blijkt het uit financieel oogpunt interessant werken. Zo kent in Wallonië het arrondissement Nijvel de hoogste lonen. Aan de andere kant van het spectrum bevindt zich Dinant, waar het loonzakje met een gemiddeld bruto maandloon van 2.549 euro het minst omvangrijk is. Binnen Vlaanderen verdienen werknemers het minst in het arrondissement Veurne en het meest in het arrondissement Halle-Vilvoorde.

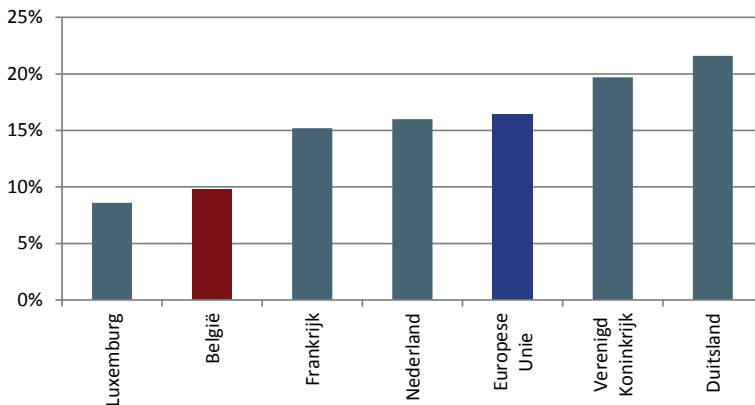
Gemiddeld bruto maandloon van een voltijdse werknemer naar plaats van tewerkstelling (2013)

Het gemiddelde loon van een werknemer hangt af van verschillende kenmerken. Een hogere opleiding resulteert bijvoorbeeld in een omvangrijker loonzakje. Ook tussen vrouwen en mannen blijft er nog steeds een verschil in verloning. In België verdient een vrouw per uur een loon dat gemiddeld 10% lager ligt dan dat van een man.

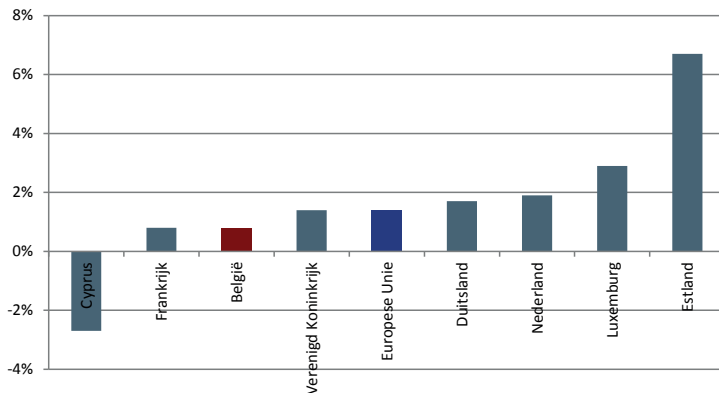
Ondanks dat duidelijke verschil scoort België in Europa relatief goed. Bij de buurlanden ligt de loonkloof alleen in Luxemburg lager. De loonongelijkheid is het meest uitgesproken in Duitsland, waar vrouwen een uurloon ontvangen dat 22% onder het salaris van mannen ligt.

Loonkloof tussen mannen en vrouwen (in %) (2013)

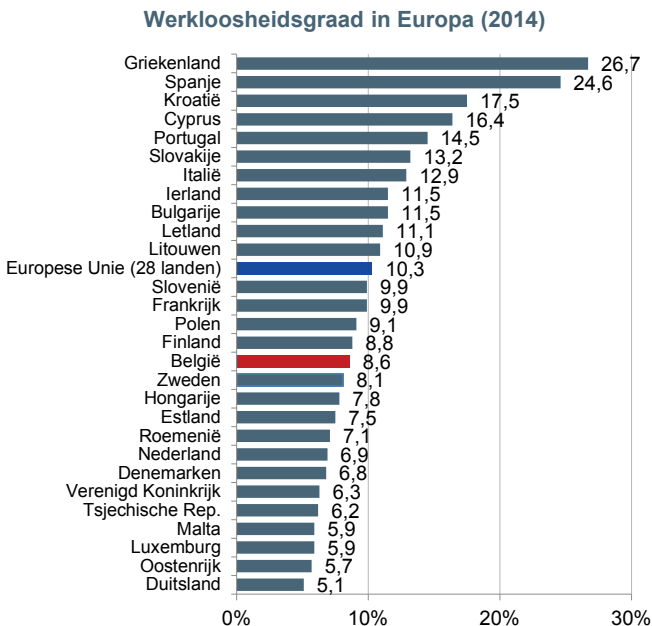
De lonen van werknemers vormen een belangrijke kostencomponent voor ondernemingen. In 2014 zagen Belgische bedrijven de loonkost per uur toenemen met gemiddeld 0,8 %. Dat cijfer ligt onder het Europese gemiddelde. Met een toename van de loonkost met +6,7% tekent Estland voor de sterkste stijging. Aan de andere kant van het spectrum bevindt zich Cyprus, waar de loonkost per gewerkt uur met 2,7% afnam.

Toename van de gemiddelde arbeidskost per uur (2014)

C | Werkloosheid en werkloosheidsgraad

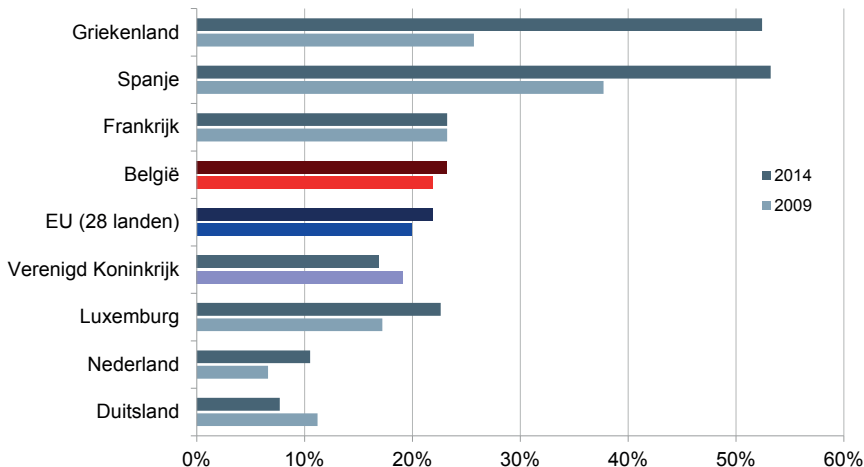
De werkloosheidsgraad in de Europese Unie schommelt tussen 5,1% (Duitsland) en 26,7% (Griekenland) en bedraagt gemiddeld 10,3%. In België was in 2014 8,6% van de beroepsbevolking werkloos. Twaalf EU-lidstaten hebben een lagere werkloosheidsgraad dan België. In Griekenland en Spanje worden de hoogste werkloosheidsgraden genoteerd.

De werkloosheidsgraad van jongeren onder de 25 jaar binnen de Europese Unie vertoont nog grotere verschillen. In Duitsland is de werkloosheidsgraad van jongeren het laagst met 7,7%. Duitsland en het Verenigd Koninkrijk zijn de buurlanden die de jeugdwerkloosheidsgraad de afgelopen vijf jaar konden terugdringen. De Belgische jeugdwerkloosheidsgraad evolueerde tussen 2009 en 2014 van 21,9% naar 23,2%. België scoort zo slechter dan het Europese gemiddelde van 21,9%.

De werkloosheidsgraad van jongeren ligt in België en de buurlanden meer dan de helft lager dan in Spanje en Griekenland waar de jeugdwerkloosheid de laatste vijf jaar spectaculair toenam. In deze twee landen is in 2014 meer dan de helft van de beroepsbevolking onder de 25 jaar werkloos.

Werkloosheidsgraad jongeren (onder 25 jaar) (2009 en 2014)

D | Inactieve bevolking

In 2014 waren er in België 4,3 miljoen personen van 15 jaar en ouder inactief. Ze verrichtten geen betaalde arbeid, zochten niet actief naar werk of waren niet beschikbaar om te werken. Het gaat om 1,8 miljoen mannen en 2,5 miljoen vrouwen. Meer dan de helft van de inactieven is ter beschikking gesteld voorafgaand aan het pensioen, op brugpensioen (werkloosheid met bedrijfstoeslag), op vervroegd pensioen of op pensioen. 21,1% van de inactieve bevolking van 15 jaar en ouder is leerling of student, 10,4% is huisvrouw of huisman, 8,6% is arbeidsongeschikt en 7,6% is inactief maar bevindt zich in geen van bovenstaande categorieën.

De verdeling bij de mannen is anders dan bij de vrouwen. 57,5% van de inactieve mannen is (brug)gepensioneerd, tegenover 48,4% van de inactieve vrouwen. Slechts 0,9% van de inactieve mannen is huisman, terwijl dit percentage bij de vrouwen 17,4% bedraagt. In absolute cijfers gaat het om 430.000 huisvrouwen tegenover 17.000 huismannen.

Samenstelling van de inactieve bevolking van 15 jaar en ouder (2014)

	Mannen		Vrouwen		Totaal	
	Aantal	Procent	Aantal	Procent	Aantal	Procent
Leerling / student	447.544	24,3%	462.063	18,7%	909.608	21,1%
Huisvrouw / huisman	17.376	0,9%	430.216	17,4%	447.592	10,4%
Arbeidsongeschikt	173.748	9,4%	198.972	8,0%	372.720	8,6%
Op (brug)pensioen, op vervroegd pensioen, terbeschikkingstelling	1.059.691	57,5%	1.197.497	48,4%	2.257.187	52,3%
Andere inactief	144.236	7,8%	184.420	7,5%	328.658	7,6%
Totaal	1.842.596	100,0%	2.473.169	100,0%	4.315.765	100,0%

E | Armoede

In België leeft 15,5% van de bevolking in een huishouden dat over een inkomen beschikt dat lager is dan de armoedegrens. In 2014 lag de armoedegrens op 1.085 euro voor een alleenstaande en op 2.279 euro maand voor een gezin bestaande uit twee volwassenen en twee kinderen (respectievelijk 1.074 euro en 2.256 euro maand in 2013).

% van de bevolking onder de armoedegrens (2014)			
	Mannen	Vrouwen	Totaal
België	15,0	15,9	15,5
0-15 jaar	18,6	17,2	17,9
16-64 jaar	13,8	15,4	14,6
65 jaar en ouder	15,5	16,5	16,1
Actief-werkend	4,5	5,2	4,8
Niet-actief :	24,7	23,8	24,2
Werkloos	46,6	39,3	42,9
Gepensioneerd	13,5	12,4	12,9
Andere niet-actieven	32,6	30,6	31,3
Opleidingsniveau: laag	24,8	26,6	25,8
Opleidingsniveau: gemiddeld	12,1	14,5	13,3
Opleidingsniveau: hoog	6,7	6,7	6,7

Toelichting: Armoedegrens (België) in 2014 = alleenstaande 13.023 euro per jaar, huishoudens met twee volwassenen en twee kinderen 27.348 euro per jaar.

Vrouwen hebben een groter armoederisico dan mannen, en ouderen vormen eveneens een kwetsbare groep. Werk hebben is de beste buffer tegen armoede, maar biedt geen absolute garantie. Het armoederisico van de werkende bevolking is minstens vijf keer kleiner dan dat van alle andere categorieën samen.

In de Europese Unie bedroeg het armoederisico in 2014 17,2%.

Armoederisico (in %)						
	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Europese Unie	16,4	16,4	16,8	16,8	16,6	17,2 (s)
België	14,6	14,6	15,3	15,3	15,1	15,5
Duitsland	15,5	15,6	15,8	16,1	16,1	16,7
Frankrijk	12,9	13,3	14	14,1	13,7	13,3
Luxemburg	14,9	14,5	13,6	15,1	15,9	16,4
Nederland	11,1	10,3	11	10,1	10,4	11,6
Verenigd Koninkrijk	17,3	17,1	16,2	16 (b)	15,9	16,8

(b): Breuk in reeks.

(s): Schatting Eurostat.

x = Niet beschikbaar.

Toelichting: Het aantal personen met een equivalent beschikbaar inkomen dat onder de armoederisicogrens ligt, die is vastgelegd op 60% van het nationaal equivalent mediaan beschikbaar inkomen (na sociale transfers).

Naast monetaire armoede worden er nieuwe indicatoren ontwikkeld, zoals «ernstige materiële deprivatie».

Mensen met ernstige materiële deprivatie missen minstens vier van de negen volgende elementen en zijn niet in staat om huur of courante rekeningen te betalen, hun woning degelijk te verwarmen, onverwachte uitgaven te doen, om de twee dagen vlees, vis of een proteïnerijk alternatief te eten, een week vakantie per jaar te nemen buiten hun huis, zich een eigen wagen, wasmachine, kleurentelevisie of telefoon aan te schaffen. In België leeft 5,9% van de bevolking in een huishouden met ernstige materiële deprivatie. Dat cijfer bedroeg 9% voor de Europese Unie in 2014. Mensen uit huishoudens met een risico op monetaire armoede zijn vatbaarder voor materiële deprivatie (24,5%).

Ernstige materiële deprivatie (in %)

	2010	2011	2012	2013	2014
Europese Unie	8,4	8,9	9,9	9,6	9 [s]
België	5,9	5,7	6,3	5,1	5,9
Duitsland	4,5	5,3	4,9	5,4	5,0
Frankrijk	5,8	5,2	5,3	4,9	4,8
Luxemburg	0,5	1,2	1,3	1,8	1,4
Nederland	2,2	2,5	2,3	2,5	3,2
Verenigd Koninkrijk	4,8	5,1	7,8 (b)	8,3	7,3

(u): Weinig betrouwbaar.

[s]: Schatting Eurostat.

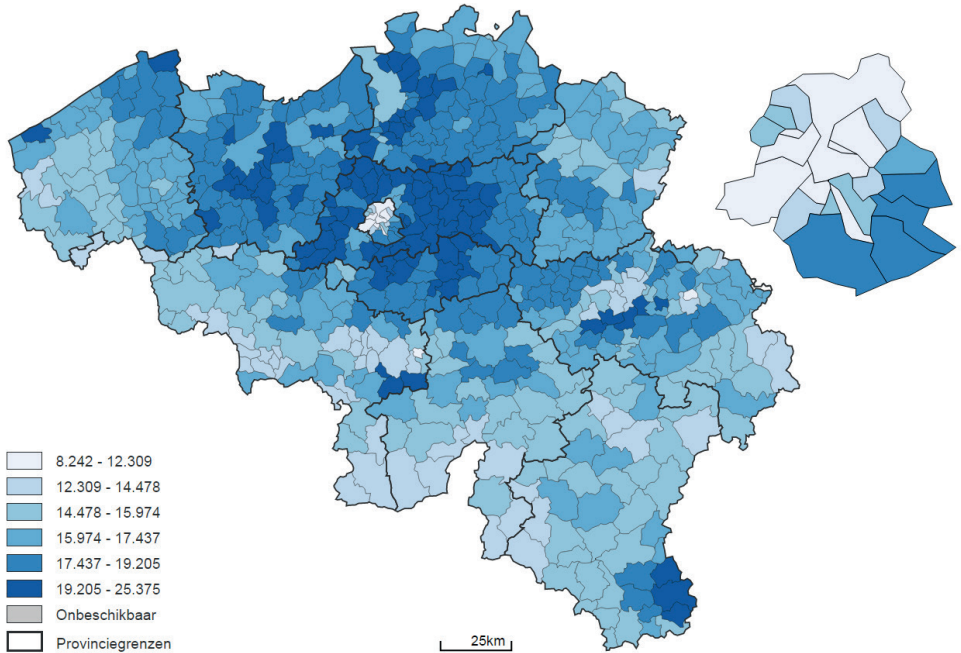
(b): Breuk in reeks.

F I Inkomen

In 2012 bedroeg het gemiddelde netto belastbare inkomen per inwoner 16.651 euro. Als dat cijfer wordt uitgesplitst over de drie gewesten, stellen we vast dat het inkomen per hoofd het hoogst ligt in Vlaanderen. Met een bedrag van 17.765 euro ligt het gemiddelde inkomen van de Vlaming 6,7% boven het nationale gemiddelde. De inwoners van het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moeten het met beduidend minder financiële middelen stellen. Zo ligt het gemiddelde inkomen van de Waal 5,5% onder het Belgische cijfer, terwijl een Brusselaar het op jaarbasis gemiddeld met 20,1% minder moet stellen.

Op gemeentelijk niveau spant Sint-Martens-Latem de kroon als gemeente met het hoogste gemiddelde inkomen per inwoner. Het ligt er 52% boven het Belgische gemiddelde. Het laagste gemiddelde inkomen is terug te vinden in Sint-Joost-ten-Node. Het inkomen per hoofd bedraagt er minder dan de helft van het nationale gemiddelde en ligt 68% onder het inkomen van een inwoner van Sint-Martens-Latem.

Gemiddeld netto belastbaar inkomen per inwoner per gemeente in 2012

Bij de individuele aangiften ligt het aangegeven gemiddelde inkomen het hoogst in het Vlaams Gewest, 2,8% boven het Belgische cijfer. Het gemiddelde inkomen per individuele aangifte in het Waals Gewest ligt dan weer met 4,9% onder het nationale cijfer.

Ook bij de gehuwden en de wettelijk samenwonenden ligt het aangegeven inkomen het hoogst in het Vlaams Gewest. Aan de andere kant van het spectrum bevinden zich de inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Hun gemiddelde inkomen lag in 2012 immers 9,7% lager dan het nationale cijfer. Gehuwde en wettelijk samenwonende Brusselaars beschikken dus over een inkomen dat bijna 10% lager ligt dan het bedrag dat de gemiddelde Belg aangeeft.

Een aangifte kan worden ingevuld door één of door twee personen. Als algemene regel geldt de individuele aangifte, maar gehuwden en wettelijk samenwonenden moeten een gemeenschappelijke aangifte indienen.

Inkomens uit belastingaangiften : België en de gewesten

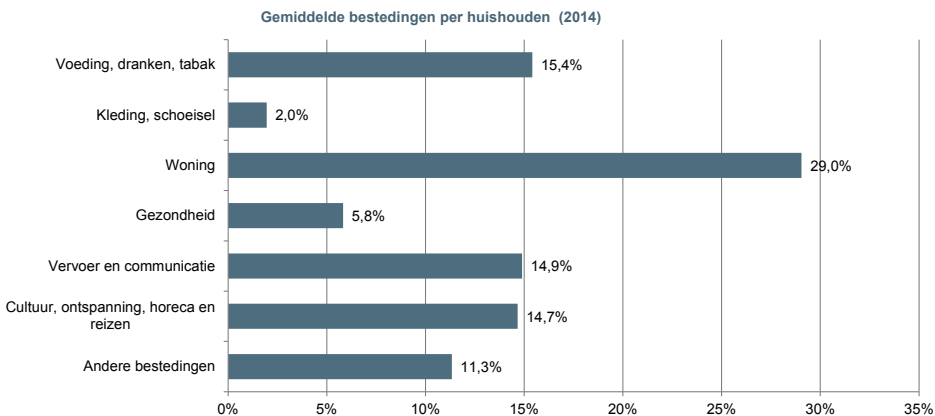
	2010		2011		2012	
	Gemiddeld inkomen per aangifte (€)	Mediaan inkomen per aangifte (€)	Gemiddeld inkomen per aangifte (€)	Mediaan inkomen per aangifte (€)	Gemiddeld inkomen per aangifte (€)	Mediaan inkomen per aangifte (€)
Brussels Hoofdstedelijk Gewest						
Individuele aangifte	18.690	14.357	19.288	14.844	20.243	15.509
Gezamenlijke aangifte	39.993	28.309	41.212	29.128	43.446	30.285
Vlaams Gewest						
Individuele aangifte	18.827	16.301	19.650	17.002	20.659	17.819
Gezamenlijke aangifte	45.569	37.201	47.106	38.487	49.092	39.978
Waals Gewest						
Individuele aangifte	17.509	14.856	18.246	15.537	19.120	16.306
Gezamenlijke aangifte	43.712	35.788	45.273	37.133	47.096	38.623
België						
Individuele aangifte	18.367	15.630	19.137	16.296	20.095	17.085
Gezamenlijke aangifte	44.622	36.097	46.142	37.370	48.098	38.849

Toelichting: mediaan = inkomen in het midden van de reeks als alle aangiften geklasseerd worden van laag naar hoog; de helft van de aangegeven inkomens is lager, de andere helft hoger.

G I Uitgaven huishoudens

De uitgaven van de Belgische huishoudens bedroegen in 2014 gemiddeld 35.920 euro. Het grootste deel ervan, 29% van het totaalbedrag, werd besteed aan de woning, gevolgd door voeding, drank en tabak (15,4%), vervoer en telecommunicatie (14,9%) en uitgaven voor cultuur, vrije tijd, horeca en reizen (14,7%).

Op gewestelijk niveau consumeren de Vlaamse huishoudens met gemiddeld 38.050 euro het meest, tegen respectievelijk 33.780 euro en 31.360 euro voor de huishoudens in Wallonië en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Huishoudens in het Vlaams Gewest consumeren op nagenoeg alle posten van het budget meer dan die in de twee andere gewesten. Dat is onder meer het geval voor de uitgaven voor cultuur, vrije tijd, horeca en reizen (6.020 euro tegen 4.100 in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en 4.360 in Wallonië).

Gemiddelde bestedingen per huishouden en per jaar naar gewest – 2014

	Bedrag in €			
	België	Brussels Hoofdstede- lijk Gewest	Vlaams Gewest	Waals Gewest
Voeding en niet- alcoholische dranken	4.710	4.250	4.890	4.570
Alcoholische dranken en tabak	700	590	690	760
Kleding en schoenen	1.640	1.250	1.930	1.270
Woning, water, elektriciteit, gas en andere brandstoffen	10.430	10.210	10.590	10.240
Meubelen, huishoudtoestellen en onderhoudsproducten	2.090	2.010	2.280	1.790
Gezondheid	1.660	1.520	1.740	1.560
Transport	4.280	3.220	4.620	4.070
Communicatie	1.070	1.010	1.110	1.020
Cultuur en vrije tijd	2.950	2.220	3.270	2.650
Opleiding	180	260	200	110
Restaurant en horeca	2.320	1.880	2.750	1.710
Persoonlijke verzorging en diensten	3.890	2.960	4.000	4.020
Gemiddeld totaal van de bestedingen	35.920	31.360	38.050	33.780

Gemiddelde bestedingen per huishouden en per jaar naar gewest – 2014

	Verdeling in %			
	België	Brussels Hoofdstede- lijk Gewest	Vlaams Gewest	Waals Gewest
Voeding en niet- alcoholische dranken	13,1%	13,5%	12,8%	13,5%
Alcoholische dranken en tabak	2,0%	1,9%	1,8%	2,3%
Kleding en schoenen	4,6%	4,0%	5,1%	3,8%
Woning, water, elektriciteit, gas en andere brandstoffen	29,0%	32,5%	27,8%	30,3%
Meubelen, huishoudtoestellen en onderhoudsproducten	5,8%	6,4%	6,0%	5,3%
Gezondheid	4,6%	4,8%	4,6%	4,6%
Transport	11,9%	10,3%	12,1%	12,0%
Communicatie	3,0%	3,2%	2,9%	3,0%
Cultuur en vrije tijd	8,2%	7,1%	8,6%	7,9%
Opleiding	0,5%	0,8%	0,5%	0,3%
Restaurant en horeca	6,5%	6,0%	7,2%	5,1%
Persoonlijke verzorging en diensten	10,8%	9,4%	10,5%	11,9%
Gemiddeld totaal van de bestedingen	100%	100%	100%	100%

H | Onderwijs

36,2% van de Belgische bevolking van 15 jaar en ouder bezit geen diploma van het hoger secundair. Voor 34,5% is het hoger secundair het hoogste onderwijsniveau en 29,3% heeft een diploma van het hoger onderwijs. Binnen het hoger onderwijs vinden we bij vrouwen het meest diploma's van het niet-universitair onderwijs van het korte type of professionele bachelors. Mannen daarentegen hebben vaker een diploma van het niet-universitair onderwijs van het lange type of een universitair diploma op zak.

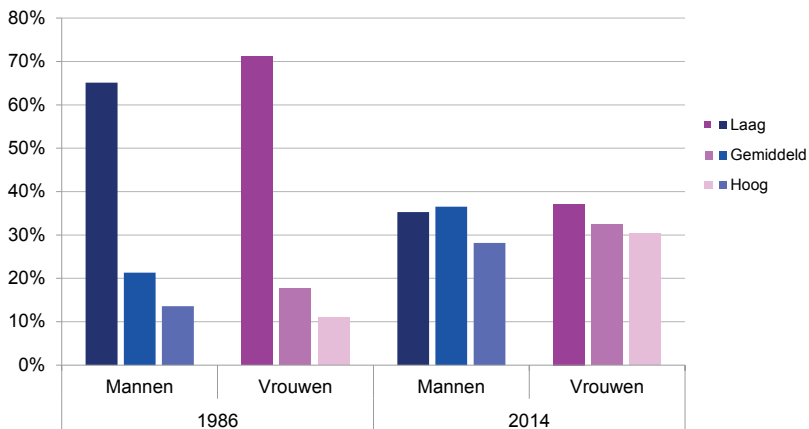
Onderwijsniveau van de bevolking van 15 jaar en ouder (2014)

	Mannen	Vrouwen	Totaal
Lager onderwijs of geen diploma	14,0%	17,4%	15,7%
Lager secundair onderwijs	21,3%	19,7%	20,5%
Hoger secundair onderwijs	36,5%	32,5%	34,5%
Hoger niet-universitair onderwijs korte type / Professionele Bachelor	12,2%	17,2%	14,8%
Hoger niet-universitair onderwijs lange type / Universitair onderwijs / Academische Bachelor of Master	16,0%	13,1%	14,5%
Totaal	100%	100%	100%

Het onderwijsniveau van de Belgische bevolking is tussen 1986 en 2014 sterk toegenomen. In 1986 had 65,1% van de mannen en 71,2% van de vrouwen van 15 jaar en ouder hoogstens een diploma van het lager secundair onderwijs. Dat percentage laaggeschoolden daalde de afgelopen decennia zowel bij mannen als bij vrouwen tot onder de 40%. De afname van het aantal laaggeschoolden ging bij beide geslachten gepaard met een toename bij zowel de gemiddeld- als de hooggeschoolden.

De sterkste stijging viel te noteren bij de vrouwen met een diploma van het hoger onderwijs. In 1986 was 11,1% van de vrouwelijke bevolking van 15 jaar en ouder houder van een diploma van het hoger onderwijs. In 2014 was het percentage hooggeschoolde vrouwen opgelopen tot 30,4%. Het aandeel hooggeschoolde vrouwen ligt hoger dan het percentage hooggeschoolde mannen. Ten slotte was 36,5% van de mannen en 32,5% van de vrouwen in 2014 in het bezit van een diploma van het hoger secundair onderwijs zonder hogere studies te hebben afgerond.

Onderwijsniveau van de Belgische bevolking vanaf 15 jaar (1986 en 2014)

In België was in 2014 43,8% van de 30 tot 34-jarigen in het bezit van een diploma van het hoger onderwijs. België scoort daarmee ruim boven het Europese gemiddelde, dat 37,9% bedraagt. Vrouwen scoren hier beduidend beter dan mannen. De helft van de vrouwelijke 30-34-jarigen bezit een diploma van het hoger onderwijs, tegenover 37,4% van de mannen van 30 tot 34 jaar.

Aan de hand van bovenstaande indicator gaat Eurostat na of de belangrijke Europese doelstelling dat in 2020, 40% van de 30 tot 34 jarige Europeanen een diploma van hoger onderwijs of gelijkgesteld op zak hebben, door alle lidstaten gehaald wordt. Ons land heeft de doelstelling al bereikt, net zoals de meeste van de ons omringende landen.

Percentage 30-34-jarigen dat een diploma van het hoger onderwijs heeft behaald

	2004	2008	2012	2013	2014
Europese Unie	26,9%	31,2%	36,0%	37,1%	37,9%
België	39,9%	42,9%	43,9%	42,7%	43,8%
Duitsland	26,8%	27,7%	31,8%	32,9%	31,4%
Frankrijk	35,7%	41,2%	43,5%	44,1%	44,1%
Luxemburg	31,4%	39,8%	49,6%	52,5%	52,7%
Nederland	33,6%	40,2%	42,2%	43,1%	44,6%
Verenigd Koninkrijk	33,6%	39,7%	46,9%	47,4%	47,7%

Toelichting: Duitsland telt een aantal postsecundaire studies niet mee, terwijl dat in andere landen wel gebeurt. Met die studies inbegrepen ligt het percentage daar veel hoger.

Ook in het kader van de EU2020-strategie werd bepaald dat het percentage vroegtijdige schoolverlaters tegen 2020 teruggedrongen moet worden tot 10%. Het gaat om het aandeel personen tussen 18 en 24 jaar dat geen diploma van het hoger secundair onderwijs heeft behaald en geen enkele vorm van onderwijs of vorming meer volgt. In vergelijking met 2004 is het percentage vroegtijdige schoolverlaters in België gedaald van 13,1% naar 9,8% in 2014. Het EU-gemiddelde bedraagt 11,1%.

Vroegtijdige schoolverlaters - % van de bevolking tussen 18 en 24 jaar dat geen onderwijs of opleiding volgt en dat hoogstens een diploma van het lager secundair onderwijs heeft behaald

	2004	2008	2012	2013	2014
Europese Unie	16,0%	14,6%	12,6%	11,9%	11,1% (b)
België	13,1%(b)	12,0%	12,0%	11,0%	9,8% (b)
Duitsland	12,1%	11,8% (b)	10,5%	9,8%	9,5% (b)
Frankrijk	12,1%	11,5%	11,5%	9,7% (b)	8,5% (b)
Luxemburg	12,7%	13,4%	8,1%	6,1%	6,1% (b)
Nederland	14,1%	11,4%	8,8%	9,2% (b)	8,6% (b)
Verenigd Koninkrijk	12,1%	17%(b)	13,4%	12,3%	11,8% (b)

(b) Breuk in reeks.

© Petr Malyshev - Fotolia

© Anterovium - Fotolia

© nikkytok - Fotolia

© waldentz - Fotolia

© gabbafoto - Fotolia

© udra11 - Fotolia

© Africa Studio - Fotolia

FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie

FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie
Algemene Directie Statistiek - Statistics Belgium

ONDERNEMINGSNUMMER: 0314.595.348
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER: NICO WAEYAERT
NORTH GATE III - KONING ALBERT II-LAAN, 16 B-1000 BRUSSEL
PUBLICATIECODE: 5000.01N/2015

